

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 19 ΙΟΥΛΙΟΥ 1974

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
208

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N. Δ. 490. Περί τροποποίησης και συμπλήρωσης διατάξεων του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας (B. Δ. 657/1971). 1
- N. Δ. 495. Περί τροποποίησης διατάξεων του Ποινικού Κώδικος, του Κώδικος Ποινικής Δικονομίας, ως και του άρθρου 17 του Ν.Δ. 804/1971 «περί μικτών όρκων δικαστηρίων». 2

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 490

Περί τροποποίησης και συμπλήρωσης διατάξεων του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας (B. Δ. 657/1971).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, απέφασαμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

Το άρθρον 115 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«Άρθρον 115. 1. Η πρό της δημοσίας συνεδριάσεως και ή έκτος του άκροατηρίου διαδικασία είναι πάντοτε έγγραφος.

2. Η εν τῷ άκροατηρίῳ διαδικασία γίνεται και προφορικῶς. Η προφορικῇ ανάπτυξις δέν δύναται νά παραλειφθῇ εν τῷ πρώτῳ βαθμῷ ἐπὶ ὑποθέσεων δικαζομένων κατὰ τὰς διαδικασίας τῆς έκουσίας δικαιοδοσίας, τῶν εργατικῶν διαφορῶν, τῶν πιστωτικῶν τίτλων, τῆς παραδόσεως ἢ ἀποδόσεως μισθίου καὶ τῶν ασφαλιστικῶν μέτρων. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἐν άρθρῳ 242 ὀριζόμενα.

3. Οἱ διάδικοι, ἐνώπιον μὲν τοῦ Εἰρηνοδίκειου δικαιοῦνται, ἐνώπιον δὲ τῶν ἄλλων δικαστηρίων ὑποχρεοῦνται νά ὑποβάλλουν προτάσεις.

4. Ἐπὶ δυσχερῶν ὑποθέσεων ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται νά ὑποχρεώσῃ τοὺς διαδίκους εἰς ὑποβολήν προτάσεων. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ άρθρου 242 παρ. 2 ἡ ὑποβολή προτάσεων εἶναι ὑποχρεωτική».

Άρθρον 2.

Το άρθρον 128 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως ακολούθως :

«Άρθρον 128. 1. Ἐάν ὁ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις δέν εὐρίσκεται ἐν τῇ κατοικίᾳ του, τὸ ἔγγραφον παραδίδεται εἰς τινὰ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων συγγενῶν ἢ ὑπηρετῶν καὶ ἐν ἀπουσίᾳ ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν πρὸς τινὰ τῶν λοιπῶν συνοίκων, ἔχοντα συνείδησιν τῶν πραττομένων καὶ μὴ μετέχοντα τῆς δίκης, ὡς ἀντίδικον τοῦ ἐνδιαφερομένου.

2. Ὡς κατοικία κατὰ τὴν παρ. 1 νοεῖται ἡ οἰκία ἢ τὸ διαμέρισμα αὐτῆς τὸ ὁποῖον εἶναι προωρισμένον διὰ διημέρευσιν ἢ διανυκτέρευσιν τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, ἔστω καὶ ἂν ἐπὶ βραχύτατον χρονικὸν διάστημα δέν χρησιμοποιεῖται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

3. Ὡς σύνοικοι θεωροῦνται οἱ εἰς τὸ αὐτὸ διαμέρισμα διαμένοντες, οἱ θυρωροὶ πολυκατοικιῶν καὶ τὰ μετ' αὐτῶν συνοικούντα μέλη τῆς οἰκογενείας των, οἱ διευθυνταὶ ξενοδοχείων καὶ οἰκοτροφείων καὶ τὸ ὑπηρετικὸν καὶ ὑπαλληλικὸν προσωπικὸν αὐτῶν, οὐχὶ ὅμως καὶ οἱ ἐνοικοὶ ἐτέρου διαμερίσματος ἢ δωματίου τῆς αὐτῆς οἰκίας.

4. Ἐάν οὐδεὶς ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ἀναφερομένων εὐρίσκεται ἐν τῇ κατοικίᾳ, α) τὸ ἔγγραφον ἐπικολλᾶται εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας ἐπὶ παρουσίᾳ ἐνὸς μάρτυρος, β) ἀντίγραφον τοῦ ἔγγραφου, συντασσόμενον ἐφ' ἁπλοῦ, ἐγχειρίζεται τὸ βραδύτερον τὴν ἐπομένην τῆς ἐπικολλήσεως ἐργάσιμον ἡμέραν εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος ἢ σταθμοῦ τῆς περιφερείας ἐνθα ἡ κατοικία ἢ, ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ, εἰς τὸν ἀξιωματικὸν ἢ ὑπαξιωματικὸν ὑπηρεσίας ἢ τὸν σκοπὸν τοῦ ἀστυνομικοῦ καταστήματος, μὴ ὑπάρχοντος δὲ ἀστυνομικοῦ τμήματος ἢ σταθμοῦ, ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κοινότητος ἐνθα ἡ κατοικία, εἰς τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ εἰς τὸν γραμματέα αὐτῆς, ἐπὶ ἀποδείξει ἐφ' ἁπλοῦ, συντασσόμενῃ, ἐν οἰαδήποτε τῶν περιπτώσεων τούτων, παρὰ πόδας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 140 παρ. 1 ἐκθέσεως ἐπιδόσεως καὶ μνημονεύσῃ τὴν ἡμερομηνίαν ἐγχειρίσεως καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ τὴν ιδιότητα τοῦ παραλαβόντος, ὑπογράφοντος τὴν ἀποδείξιν καὶ ἐπιθέτοντος τὴν σφραγίδα τῆς ὑπηρεσίας του, τοῦ ἐγχειρισθέντος ἀντιγράφου φυλασσόμενου εἰς ἰδιαιτέρον φάκελλον τοῦ γραφείου τῆς ὑπηρεσίας, παρ' ἣ τελεῖ οὗτος καὶ γ) ἔγγραφος εἰδοποίησις, περιέχουσα τὸ εἶδος τοῦ ἐπιδοθέντος ἔγγραφου, τὴν διευθύνσιν τῆς κατοικίας, ἐνθα ἐγένετο ἡ ἐπικολλήσις τούτου, τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐπικολλήσεως, ὡς καὶ τὴν ἀρχήν, εἰς ἣν ἐνεχειρίσθη τὸ ἀντίγραφον, καθὼς καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐγχειρίσεως, πέμπεται ὑπὸ τοῦ ἐπιδίδοντος τὸ ἔγγραφον, δαπάναις τοῦ παραγγέλλοντος, εἰς τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις ταχυδρομικῶς, ἐπὶ ἀποδείξει, τὸ βραδύτερον τὴν ἐπομένην τῆς ἐγχειρίσεως ἐργάσιμον ἡμέραν. Ὁ ἐπιδίδων συντάσσει ἐφ' ἁπλοῦ καὶ ὑπογράφει παρὰ πόδας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 140 παρ. 1 ἐκθέσεως ἐπιδόσεως βεβαίωσιν

εμφαίνουσιν τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον, δι' οὗ ἀπέστειλεν τὴν εἰδοποίησιν καὶ τὸν παραλαβόντα ταύτην ὑπάλληλον, ὅστις προσπαγράφει τὴν βεβαίωσιν. Τῇ προφορικῇ νύτῃσι τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις παραδίδεται εἰς τοῦτον τὸ κατὰ τὸ ἐδάφιον β' ἔγχειρισθὲν ἀντίγραφον ὑπὸ τῆς πρὸς ἣν ἡ ἔγχειρις ἀρχῆς, ἐπὶ ἀποδείξει ἐφ' ἀπλοῦ.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 136 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 136. 1. Ἡ ἐπίδοσις θεωρεῖται συντελεσθεῖσα, ἐπὶ μὲν τῶν ἐν ἄρθροις 131 ἕως 134 ἀναφερομένων προσώπων ἅμα τῇ εἰς τὰς ἐκεῖ καθοριζόμενας ἀρχὰς ἢ πρόσωπα ἔγχειρίσει τοῦ ἐγγράφου, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου τῆς περαιτέρω ἀποστολῆς καὶ λήψεως αὐτοῦ, ἐπὶ δὲ τῶν ἀγνώστου διαμονῆς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 135 παρ. 1 περιλήψεως.

2. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 128 παρ. 4 ἐπιδόσεων, ἡ ἐπίδοσις θεωρεῖται συντελεσθεῖσα ἀπὸ τῆς ἐπικολλήσεως τοῦ ἐγγράφου εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τοῦ πρὸς ὃν ἡ ἐπίδοσις, ἐφ' ὅσον ἐνηργήθησαν τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ ὑπὸ στοιχ. β' καὶ γ' ὀριζόμενα».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 147 τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 147. 1. Αἱ πρὸς διεξαγωγὴν ἀποδείξεων τεταγμένοι προθεσμίαι ἀναστέλλονται κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δικαστικῶν διακοπῶν.

2. Αἱ κατὰ τὴν παρ. 1 προθεσμίαι δὲν ἀναστέλλονται ἐὰν ἀφοροῦν ὑποθέσεις ὑπαγομένους εἰς τὸ τμήμα διακοπῶν.

3. Διεξαγωγὴ ἀποδείξεων ἀρξαμένη πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν διακοπῶν συνεχίζεται καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τούτων.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 2 καὶ 3 δὲν ἐφαρμόζονται ἀπὸ 1 μέχρι 31 Αὐγούστου, τοῦ χρόνου τούτου μὴ ὑπολογιζόμενου εἰς τὴν ταχθεῖσαν προθεσμίαν διεξαγωγῶν.

5. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 ἕως 4 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸς δόσιν, ὡς καὶ τῶν πρὸς δήλωσιν ἀποδοχῆς ἢ ἀντεπαγωγῆς ὅρκου προθεσμιῶν.

6. Αἱ ἐπιτραπεῖσαι συντηρητικαὶ ἀποδείξεις διεξάγονται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν.

7. Ὁ ἀπὸ 1 μέχρι 31 Αὐγούστου χρόνος δὲν ὑπολογίζεται ἐπὶ τῶν προθεσμιῶν τῶν ἄρθρων 503, 518 παρ. 1, 545 παρ. 1 καὶ 2, 564 παρ. 1 καὶ 2, ὡς καὶ τῶν ἄρθρων 153, 632 παρ. 1, 645 παρ. 1, 652, 715 παρ. 5, 729 παρ. 5, 847 παρ. 1, 926 παρ. 2, 934 παρ. 1 στοιχ. α' καὶ γ', 966 παρ. 2 καὶ 3 καὶ 986.

8. Ὁ χρόνος τῶν δικαστικῶν διακοπῶν δὲν ὑπολογίζεται εἰς τὴν προθεσίαν τοῦ ἄρθρου 938 παρ. 4».

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 216 τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 216. 1. Ἡ ἀγωγή, τηρουμένων τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 118 ἢ 117 ὀριζομένων, πρέπει νὰ περιέχῃ α) σαφῆ ἐκθεσιν τῶν γεγονότων τὰ ὅποια θεμελιοῦν κατὰ νόμον τὴν ἀγωγήν καὶ δικαιολογοῦν τὴν ἔσκησιν αὐτῆς παρὰ τοῦ ἐνάγοντος κατὰ τοῦ ἐναγομένου, β) ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφορᾶς, γ) ὠρισμένον αἴτημα.

2. Εἰς τὴν ἀγωγήν γίνεται μνεία : α) εἰς δίκας περὶ περιουσιακῶν σχέσεων, τῆς εἰς χρήμα ἀξίας τοῦ ἐπιδίκου ἀντικειμένου καὶ β) τῶν θεμελιούντων τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου στοιχείων.

3. Αἱ σελίδες τῆς ἀγωγῆς δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτεραι τῶν τοῦ φύλλου χαρτοσήμου, οὐδὲ πλείονες τῶν δέκα, ἐὰν ἡ ἀγωγή κατατίθεται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικοῦ ἢ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου, τῶν εἴκοσι δὲ ἐὰν ἡ ἀγωγή κατατίθεται ἐνώπιον τῶν λοιπῶν δικαστηρίων.

4. Ἐν παραβάσει τῶν ἐν παρ. 3 ὀριζομένων ἡ ἀγωγή ἀπορρίπτεται καὶ αὐτεπαγγέλτως».

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 237 τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 237. 1. Αἱ προτάσεις τῶν διαδίκων κατατίθενται παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ ὑπάλλειφ τῆς γραμματείας πέντε τοῦλάχιστον πλήρεις ἐργασίμους ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως, βεβαιουμένης τῆς καταθέσεως δι' ἐπισημειώσεως τοῦ γραμματέως διαλαμβανούσης τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς καταθέσεως. Μετὰ τῶν προτάσεων κατατίθενται καὶ πάντα τὰ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα, ἅτινα πρέπει νὰ ἀναφέρονται εἰς ταύτας.

2. Αἱ σελίδες τῶν προτάσεων δὲν δύναται νὰ εἶναι μεγαλύτεραι τῶν τοῦ φύλλου χαρτοσήμου, οὐδὲ πλείονες τῶν εἴκοσι ἐὰν ὑποβάλλωνται εἰς εἰρηνοδικεῖον ἢ μονομελὲς πρωτοδικεῖον, τῶν τεσσαράκοντα δὲ ἐὰν ὑποβάλλωνται εἰς τὰ λοιπὰ δικαστήρια. Εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου, ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ ὁ εἰρηνοδίκης, δύναται, κατόπιν αἰτήσεως ἐφ' ἀπλοῦ τοῦ διαδίκου, ἐφ' ὅσον κρίνει ὅτι ἡ ὑπόθεσις χρήζει μείζονος ἀναπτύξεως, νὰ ἐπιτρέψῃ, διὰ πρᾶξεως τοῦ γραφομένης ἐπὶ τῆς αἰτήσεως, τὴν ὑποβολὴν προτάσεων μακροτέρων, κατατιθεμένων, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου, πρὸ τῆς ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ προθεσμίας, ὀρίζων τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν σελίδων διὰ τε τὸν αἰτοῦντα καὶ τοὺς λοιποὺς διαδίκους, πρὸς τοὺς ὁποίους κοινοποιεῖται, ἐφ' ἀπλοῦ, ἡ πρᾶξις αὕτη δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως. Αἱ πέραν τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀριθμοῦ σελίδων προτάσεις δὲν λαμβάνονται παντάπασι ὑπ' ὄψιν.

3. Αἱ ἐκατέρωθεν ἀντικρούσεις συμπληροῦνται τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 12ης ὥρας τῆς προηγουμένης τῆς συζητήσεως ἐργασίμου ἡμέρας. Ἡ συμπλήρωσις βεβαιοῦται ἐν τέλει τῶν προτάσεων δι' ἐπισημειώσεως τοῦ γραμματέως διαλαμβανούσης τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν τῆς καταθέσεως. Ὁ πληρεξούσιος τοῦ ἐτέρου διαδίκου δύναται νὰ προσυπογράψῃ τὴν βεβαίωσιν ταύτην. Ἡ ἀντίκρουσις δὲν δύναται νὰ καταλάβῃ πλείονας τῶν πέντε σελίδων εἰς δίκας ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου καὶ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου, τῶν δέκα δὲ ἐνώπιον τῶν λοιπῶν πολιτικῶν δικαστηρίων. Ἡ διάταξις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύει καὶ ἐν προκειμένῳ.

4. Ἐὰν ἡ μεταξὺ τῆς ἐπιδόσεως τῆς κλήσεως καὶ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως προθεσμία εἶναι, δι' οἰονδήποτε λόγον, μικρότερα τῶν δέκα ἡμερῶν, ἡ κατάθεσις τῶν προτάσεων γίνεται ὑπὸ τῶν διαδίκων δύο τοῦλάχιστον πλήρεις ἐργασίμους ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως. Αἱ ἐκατέρωθεν ἀντικρούσεις γίνονται μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς συζητήσεως.

5. Τὸ ἀντίγραφον τῆς ἀγωγῆς, προσαγόμενον ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐνάγοντος, αἱ κατατεθεῖσαι προτάσεις τῶν διαδίκων καὶ τὰ κατατεθέντα παρ' αὐτῶν ἔγγραφα καὶ ἀντίγραφα, ἀποτελοῦν τὴν δικογραφίαν, τὴν ὁποίαν προσκομίζει ὁ γραμματεὺς εἰς τὸ δικαστήριον κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

6. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν ἐκάστης ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου, ἀναλαμβάνονται ἐκ τῆς δικογραφίας ὑποχρεωτικῶς ἐπὶ ἀποδείξει ἐφ' ἀπλοῦ, φυλασσομένη ἐν αὐτῇ, τὰ παρ' ἐκάστου διαδίκου προσαχθέντα ἔγγραφα καὶ ἀντίγραφα, πλην ἂν ὁ παρ' ᾧ ἐκκρεμῇ ἡ δίκη δικαστῆς καὶ, ἐπὶ πολυμελοῦς δικαστηρίου ὁ πρόεδρος, ἐπιτρέψῃ ἐξ ἀποχρῶντος λόγου τὴν ἀπόδοσιν των καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, ὅτε κρατοῦνται δαπάνη τοῦ ἀναλαμβάνοντος, κεκυρωμένα ἀντίγραφα τῶν ἐγγράφων ἐκείνων, τὰ ὅποια κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ τούτου θεωροῦνται ἀπαραίτητα διὰ τὴν δικογραφίαν. Καὶ τὰ ἀντίγραφα ταῦτα ἀναλαμβάνονται ἐπὶ ἀποδείξει μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως.

7. Αἱ προτάσεις φυλάσσονται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ δικαστηρίου μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς δι' ἣν κατετέθησαν ἀποφάσεως».

"Άρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 240 τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«"Άρθρον 240. Διὰ τὴν ἐπαναφορὰν ἰσχυρισμῶν ὑποβληθέντων εἰς προηγουμένην συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ ἢ ἀνωτέρου δικαστηρίου, ἀρκεῖ ἡ ἐπανυποβολὴ τούτων, διὰ συντόμου περιλήψεως καὶ ἀναφορᾶς εἰς τὰς περιεχούσας τούτους σελίδας τῶν προτάσεων τῆς προηγουμένης συζητήσεως, προσαγομένων ἀπαραιτήτως ἐν κεκυρωμένῳ ἀντιγράφῳ».

"Άρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 242 τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«"Άρθρον 242. 1. Ἡ συζήτησις ἄρχεται μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς ὑποθέσεως δι' ἀναφορᾶς τοῦ ἐνάγοντος, τοῦ ἐναγομένου καὶ τῶν λοιπῶν διαδίκων εἰς τὰς προτάσεις των, δικαιουμένων καὶ εἰς προφορικὴν ἀνάπτυξιν αὐτῶν.

2. Ἐὰν πάντες οἱ διάδικοι συμφωνοῦν νὰ δικασθοῦν κατ' ἀντιμωλίαν χωρὶς νὰ παραστοῦν κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς ὑποθέσεως, ὑπογράφουν κοινὴν δήλωσιν, ἐφ' ἧς ἀπλοῦ, παραδιδομένην παρὰ τινος ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν γραμματέα τῆς συνεδριάσεως πρὸ τῆς παρόδου τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 237 παρ. 2 καὶ 3 προθεσμίας πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἀντικρούσεων. Περὶ τῆς δηλώσεως γίνεται σημείωσις ἐπὶ τοῦ πινακίου ὑπὸ τοῦ γραμματέως παραχρῆμα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ διάδικοι καταθέτουν τὰς προτάσεις των καὶ τὰ ἐγγράφα των καὶ συμπληρῶνουν τὰς ἀντικρούσεις των κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 237 ὀριζόμενα, ἢ δὲ συζήτησις περατοῦται διὰ τῆς ἐκφωνήσεως τῆς ὑποθέσεως. Κατ' αὐτὴν μόνον δὴλωσις βιαιᾶς διακοπῆς τῆς δίκης ὑποβάλλεται παραδεκτῶς. Ἄλλοι ἰσχυρισμοί, ὑποβαλλόμενοι ὑπὸ τινος τῶν διαδίκων, παρὰ τὴν ἀνωτέρω δήλωσιν, κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς ὑποθέσεως δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, δύναται ὅμως τὸ δικαστήριον κατ' ἐξάίρεσιν νὰ ἀναβάλῃ τὴν ὑπόθεσιν εἰς σύντομον δικάσιμον διὰ πρακτικοῦ εἰς ὃ καταχωρίζονται οἱ ὑποβληθέντες ἰσχυρισμοί. Κατὰ τὴν δικάσιμον ταύτην καλοῦνται μόνον οἱ ἄπόντες κατὰ τὴν ἀναβολὴν διάδικοι, δυνάμενοι ὅμως νὰ προσέλθουν καὶ ἄνευ κλητεύσεως, ἐνῶ οἱ παρόντες ὑποχρεοῦνται νὰ ἐμφανισθοῦν ἄνευ κλητεύσεως, ἀπολιπομένοι δὲ θεωροῦνται ἀρχῇθεν ἐρήμην δικαζόμενοι ἐφ' ὅσον ἐνεφανίσθησαν οἱ ἀντίδικοι αὐτῶν».

"Άρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 269 τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«"Άρθρον 269. 1. Μέσα ἐπιθέσεως καὶ ἀμύνης δύναται νὰ προβληθοῦν μέχρι πέρατος τῆς πρώτης ἐπ' ἀκροατηρίου συζητήσεως, ἄλλως ἀπορρίπτονται ὡς ἀπαράδεκτα καὶ αὐτεπαγγέλτως, πλὴν ἂν κατὰ νόμον δύναται νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αὐτεπαγγέλτως ἢ νὰ προταθοῦν κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης.

2. Μέσα ἐπιθέσεως καὶ ἀμύνης εἶναι παραδεκτὰ καὶ μετὰ τὴν πρώτην ἐπ' ἀκροατηρίου συζήτησιν : α) ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου δὲν προεβλήθησαν ἐγκαίρως ἐκ δεδικοιολογημένης αἰτίας, τοῦτο δὲ ἰσχύει καὶ ἐπὶ ἐνστάσεως καταχρήσεως δικαιώματος, β) ἐὰν προέκυψαν τὸ πρῶτον μεταγενεστέρως, γ) ἐὰν ἀποδεικνύονται ἐγγράφως ἢ διὰ δικαστικῆς ὁμολογίας τοῦ ἀντιδίκου».

"Άρθρον 10.

Τὸ ἄρθρον 580 τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«"Άρθρον 580. 1. Ἐὰν ὁ Ἄρειος Πάγος ἀναιρέσῃ τὴν ἀπόφασιν λόγῳ ὑπερβάσεως δικαιοδοσίας, τὰ πολιτικὰ δικαστήρια δὲν δικαιοῦνται νὰ ἐπιληφθοῦν περαιτέρω τῆς ὑποθέσεως. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀναιρεῖται καὶ ἡ τυχὸν ὑπὸ τῆς ἀναιρεθείσης ἀποφάσεως ἐπικυρωθεῖσα πρωτόδικος ἀπόφασις, ἐφ' ὅσον καὶ αὕτη ἐνέχει ὑπερβασιν δικαιοδοσίας.

2. Ἐὰν ὁ Ἄρειος Πάγος ἀναιρέσῃ τὴν ἀπόφασιν διὰ παράβασιν τῶν περὶ ἀρμοδιότητος διατάξεων, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ παρ' αὐτοῦ κρινόμενον ἀρμόδιον δικαστήριον.

3. Ἐὰν ὁ Ἄρειος Πάγος ἀναιρέσῃ τὴν ἀπόφασιν δι' οἰονδήποτε ἄλλον λόγον, πλὴν τῶν ἐν παρ. 1 καὶ 2 ἀναφερομένων, δύναται νὰ κρατήσῃ τὴν ὑπόθεσιν καὶ νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐκδικάσεως αὐτῆς, ἰδίᾳ ἐὰν αὕτη, κατὰ τὴν κρίσιν του, δὲν χρήζῃ περαιτέρω διευκρινίσεως. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ κανονισμοῦ ὀριζόμενον τμήμα, προκειμένου δὲ περὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 2, 3 καὶ 6 ἕως 17 τοῦ ἄρθρου 559 λόγων, δύναται νὰ παραπέμψῃ τὴν ὑπόθεσιν πρὸς περαιτέρω ἐκδίκασιν εἰς ἄλλο ἰσόβαθμον καὶ ὁμοείδος πρὸς τὸ ἐκδόν τὴν ἀναιρεθείσαν ἀπόφασιν δικαστήριον. Ἀναιρουμένης ὅμως ἀποφάσεως τοῦ τελευταίου τούτου δικαστηρίου, δὲν γίνεται ἐκ δευτέρου παραπομπή, ἀλλ' ὁ Ἄρειος Πάγος δικάζει αὐτὸς τὴν οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως.

4. Τὸ Τμήμα εἰς τὸ ὁποῖον παρεπέμφθη ἡ ὑπόθεσις, ἐὰν ἡ ἀπόφασις ἀνηρέθῃ διὰ τοὺς ὑπ' ἀριθ. 1, 13, 16, 19 καὶ 20 τοῦ ἄρθρου 559 λόγους, ὡς καὶ διότι τὸ δικαστήριον παρὰ τὸν νόμον ἐκήρυξεν ἢ δὲν ἐκήρυξεν ἐκπτώσιν ἀπὸ δικαιώματος, ἐφ' ὅσον διαφωνεῖ πρὸς τὴν ἐξενεχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ παραπέμψαντος τμήματος γνώμην, παραπέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν ὁλομέλειαν τοῦ Ἀρείου Πάγου πρὸς ἄρσιν τῆς διαφωνίας.

5. Αἱ ἀποφάσεις τῆς ὁλομελείας καὶ τῶν τμημάτων τοῦ Ἀρείου Πάγου δεσμεύουν τὰ ἐπιλαμβανόμενα τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως δικαστήρια ὡς πρὸς τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐπιλυθέντα νομικὰ ζητήματα, πλὴν τῶν περιπτώσεων τῆς παρ. 4.

6. Ἐὰν ὁ Ἄρειος Πάγος, δικάζων ἐν ὁλομέλειᾳ, ἀναιρέσῃ τὴν ἀπόφασιν ἢ ἀπορρίψῃ τοὺς εἰς τὴν ὁλομέλειαν παραπεμφθέντας λόγους ἀναιρέσεως ἢ λύσῃ κατὰ τὴν παρ. 4 τὴν διαφωνίαν, ὑπάρχουν δὲ καὶ ἕτεροι λόγοι ἀναιρέσεως μὴ παραπεμφθέντες εἰς τὴν ὁλομέλειαν, ἢ ὑπόθεσις ἀναπέμπεται εἰς τὸ τμήμα ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου συζητεῖται κατόπιν κλήσεως, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 568 ὀριζόμενα. Τὸ οὕτω δικάζον τμήμα, ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις, ἀποφαίνεται καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν λόγων ἀναιρέσεως.

"Άρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 647 τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ τίτλος Κεφαλαίου ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς : «Διαφοραὶ παραδόσεως ἢ ἀποδόσεως μισθίου καὶ διαφοραὶ μεταξὺ ἰδιοκτητῶν καὶ διαχειριστῶν ἰδιοκτησίας κατ' ὁρόφους.

"Άρθρον 647. 1. Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 648 ἕως 661 δικάζονται διαφοραὶ ἐκ μισθώσεως πράγματος ἢ ἄλλου προσοδοφόρου ἀντικειμένου ἢ ἐξ ἐπιμόρτου ἀγροληψίας, ἀναφερόμεναι εἰς τὴν δι' οἰονδήποτε λόγον παράδοσιν ἢ ἀπόδοσιν τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου.

2. Κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 648 ἕως 657 δικάζονται καὶ αἱ διαφοραὶ τοῦ ἄρθρου 17 ἀριθ. 2».

"Άρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 651 τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«"Άρθρον 651. Αἱ τελεσιδικοὶ ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν διαφορῶν τοῦ ἄρθρου 17 ἀριθ. 2 ἀποτελοῦν δεδικοσμένον. Αἱ περὶ παραδόσεως ἢ ἀποδόσεως τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου ἀποφάσεις, ἀποτελοῦν δεδικοσμένον μόνον ὡς πρὸς τὸ κριθέν ζήτημα τῆς παραδόσεως ἢ ἀποδόσεως τῆς χρήσεως, οὐχὶ δὲ καὶ ὡς πρὸς τὰ παρεπιπτόντως κριθέντα».

"Άρθρον 13.

Εἰς τὸ ἄρθρον 808 τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 6 ἑξῆς ὡς ἀκολουθῶς :

«6. Ἀντίγραφα δημοσιευθεῖσων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν διαθηκῶν καὶ ἀνακλήσεων διαθηκῶν, δύναται νὰ κατατεθοῦν εἰς ἑλληνικὴν προξενικὴν ἀρχὴν ἢ εἰς τὴν γραμματεῖαν οἰονδήποτε μονομελοῦς πρωτοδικείου ἢ ἐκτὸς τῆς ἑδρας

τούτου ἐδρεύοντος εἰρηνοδικείου. Ἡ παραλαμβάνουσα ταῦτα προξενικὴ ἀρχὴ ἢ γραμματεία συντάσσει ἐπ' αὐτῶν πρᾶξιν καταθέσεως ἀναγράφουσαν τὰ κατατεθέντα, τὸν καταθέσαντα καὶ τὴν ἡμερομηνίαν καταθέσεως. Τὰ ἀντίγραφα ταῦτα πρέπει νὰ εἶναι κεκυρωμένα παρὰ τῆς δημοσιευσάσης τὴν διαθήκην ἀλλοδαπῆς ἀρχῆς. Ἐάν εἶναι συντεταγμένοι ἐν ὧν ἢ ἐν μέρει εἰς ξένην γλῶσσαν πρέπει νὰ ἐπισυνάπτεται κατὰ τὴν κατάθεσιν τῶν μεταφράσεων εἰς τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν τοῦ ξενογλώσσου μέρους τῶν, γενομένη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἢ δικηγόρου. Ἀντίγραφα τούτων ἀποστέλλονται ἀμελλητί, ἐπιμελείᾳ τοῦ παραλαβόντος προξένου ἢ τῆς γραμματείας τοῦ δικαστηρίου, εἰς τὴν γραμματεῖαν τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου Ἀθηνῶν».

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 809 τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 809. Αἱ γραμματεῖαι τῶν μονομελῶν πρωτοδικείων, τῶν εἰρηνοδικείων καὶ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν τηροῦν βιβλία τῶν δημοσιευομένων διαθηκῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν φυλασσομένων ἀντιγράφων αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὴν παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 808 τοῦ παρόντος Κώδικος κατατιθεμένων ἢ φυλασσομένων ἀντιγράφων, ἢ δὲ γραμματεία τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου Ἀθηνῶν τηρεῖ βιβλία τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἢ ἄλλων δικαστηρίων καὶ προξενικῶν ἀρχῶν δημοσιευομένων διαθηκῶν, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὴν παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 808 εἰς τὰ ἄλλα δικαστήρια καὶ προξενικὰς ἀρχὰς κατατιθεμένων ἀντιγράφων αὐτῶν».

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἄρθρον 959 τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 959. 1. Τὰ κατασχεθέντα πράγματα πλειστηριάζονται δημοσίως ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὁρισθέντος συμβολαιογράφου τῆς περιφέρειας τοῦ τόπου τῆς κατασχέσεως.

2. Ὁ πλειστηριασμός γίνεται ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῆς κοινότητος ἢ τοῦ δήμου ὅπου ἐγένετο ἡ κατάσχεσις, κατὰ τὴν κρίσιν δὲ τοῦ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ εἴτε εἰς τὸν τόπον τῆς κατασχέσεως εἴτε εἰς τὸν συνήθη διὰ πλειστηριασμοὺς τόπον τῆς ἑδρας τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ἐγένετο ἡ κατάσχεσις, ἡμέραν πάντοτε Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας.

3. Αἰτῆσει τοῦ ὑπὲρ οὗ ἢ τοῦ καθ' οὗ ἡ ἐκτέλεσις ἢ ἀναγγελθέντος δανειστοῦ, τὸ εἰρηνοδικεῖον τοῦ τόπου τῆς ἐκτελέσεως, δικάζον κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 686 ἐπ., δύναται νὰ ὀρίσῃ ἕτερον τόπον πλειστηριασμοῦ, ὀρίζον ἅμα καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον ἐὰν ὁ τόπος τοῦ πλειστηριασμοῦ κεῖται ἐκτὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ἀρχικῶς ὁρισθέντος ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου.

4. Ὁ πλειστηριασμός δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὶν ἢ παρέλθουν δέκα πέντε ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως, ὡς καὶ ἀπὸ 1 Αὐγούστου μέχρι 15 Σεπτεμβρίου.

5. Ἡ περὶ μὴ ἐνεργείας τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀπὸ 1 Αὐγούστου μέχρι καὶ 15 Σεπτεμβρίου διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων εἰς φθορὰν πραγμάτων».

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 998 τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 998. 1. Τὸ κατασχεθὲν ἀκίνητον πλειστηριάζεται δημοσίως ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὁρισθέντος συμβολαιογράφου τῆς περιφέρειας ὅπου κεῖται τὸ ἀκίνητον.

2. Ὁ πλειστηριασμός γίνεται εἰς τὴν ἑδραν τοῦ δήμου, ἐὰν τὸ πλειστηριάζομενον ἀκίνητον κεῖται εἰς τὴν περιφέρειαν δήμου, εἰς τὴν ἑδραν δὲ τῆς κοινότητος, ἐὰν τοῦτο κεῖται εἰς τὴν περιφέρειαν κοινότητος καὶ εἰς τὸν συνήθη

διὰ πλειστηριασμοὺς τόπον, ἡμέραν δὲ πάντοτε Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας.

3. Ἐὰν τὸ ἀκίνητον κεῖται εἰς περιφέρειας περισσοτέρων τοῦ ἐνὸς δήμων ἢ κοινοτήτων, ὁ πλειστηριασμός γίνεται κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ἐπισπεύδοντος εἰς οἰονδήποτε τῶν δήμων ἢ κοινοτήτων τούτων.

4. Ὁ πλειστηριασμός δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὶν ἢ παρέλθουν τεσσαράκοντα ἡμέραι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατασχέσεως, ὡς καὶ ἀπὸ 1 Αὐγούστου ἕως καὶ τῆς 15 Σεπτεμβρίου.

5. Ἡ περὶ μὴ ἐνεργείας τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀπὸ 1 Αὐγούστου μέχρι καὶ τῆς 15 Σεπτεμβρίου διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ πλοίων καὶ ἀεροσκαφῶν».

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἄρθρον 1019 τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 1019. 1. Ἡ κατάσχεσις ἐφ' ὅσον δὲν ἐπηκολούθησε πλειστηριασμός ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς αὐτῆς, ἢ ἀναπλειστηριασμός ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἀνατρέπεται τῇ αἰτῇ παντὸς ἔχοντος ἐννομον συμφέρον δι' ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικείου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐπεβλήθη αὕτη, δικάζοντος κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 686 ἐπ. Ἡ ἀπόφασις γνωστοποιεῖται ἀμελλητί ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον, ὑποχρεούμενον νὰ ἀπόσχῃ πάσης περαιτέρω ἐνεργείας καὶ νὰ αἰτήσῃται τὴν ἐγγραφὴν σχετικῆς σημειώσεως εἰς τὸ βιβλίον κατασχέσεων. Ἡ ἀνατροπὴ λογίζεται ἐπελθούσα ἐναντι πάντων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως.

2. Εἰς τὰς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προθεσμίας δὲν ὑπολογίζεται ὁ χρόνος ἀναστολῆς ἐκτελέσεως χορηγηθείσης διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ ἐπελθούσης, κοινῇ συναινέσει ἐπισπεύδοντος καὶ ὀφειλέτου, πιστοποιουμένης διὰ συμβολαιογραφικῆς πράξεως, ὡς καὶ ὁ ἀπὸ 1 ἕως 31 Αὐγούστου χρόνος».

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 1049 τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 1049. 1. Ἡ περὶ προσωπικῆς κράτησεως διάταξις ἐκτελεῖται μόνον ἀφ' ἧς ἡ διατάσσουσα αὐτὴν ἀπόφασις καταστῇ τελεσίδικος καὶ ἀφοῦ προηγουμένως ἐπιδοθῇ αὕτη εἰς τὸν καταδικασθέντα. Ἐπὶ ἐκπροσώπου νομικοῦ προσώπου, ἢ προσωπικῆς κράτησις δὲν ἐνεργεῖται πρὸ τῆς παρόδου τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

2. Ἡ σύλληψις τοῦ καταδικασθέντος γίνεται ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ πάντοτε ἐπὶ παρουσίᾳ προσλαμβανομένου ἐπὶ τούτῳ μάρτυρος, συντάσσεται δὲ περὶ αὐτῆς ἔκθεσις. Ἡ σύλληψις ἀπαγορεύεται α) εἰς τὸν τόπον συνεδριάσεως δικαστηρίου καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς, β) εἰς καθιερωθέντα τόπον ἱεραρχίας ὑπὸ γνωστῆς θρησκείας καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς, γ) ἀπὸ 1 ἕως 31 Αὐγούστου».

Ἄρθρον 19.

Ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις περὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 17 παρ. 2 τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας διαφορῶν, μὴ συζητηθεῖσαι μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐκδικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 647 τοῦ Κώδικος Πολ. Δικονομίας, ὡς τοῦτο τροποποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος, ἔστω καὶ ἂν αὗται ἔχουν ἐγγραφὴ εἰς τὸ πινάκιον. Ὑποθέσεις συζητηθεῖσαι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἴτε ἐξεδόθη ἐπ' αὐτῶν ἀπόφασις ὀριστικὴ ἢ μὴ, εἴτε δὲν ἐξεδόθη, ἐξακολουθοῦν, μέχρις ἐκδόσεως ἀμετακλήτου ἐπ' αὐτῶν ἀποφάσεως ἢ μέχρις οὗ ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις καταστῇ ἀμετάκλητος νὰ δικάζωνται κατὰ τὰ μέχρι τοῦδε ἰσχύοντα.

Άρθρον 20.

Ἀρμόδιον δικαστήριον διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δεδικασμένου καὶ τὴν κήρυξιν ἐκτελεστών ἐν Ἑλλάδι τῶν δικηλικῶν ἀποφάσεων, τῶν ἐκδιδόμενων βάσει τῆς ἀπὸ 16.3.1966 συμβάσεως τῆς Οὐασινγκτόνος «περὶ δικαστικῶν διαφορῶν, ἐξ ἐπενδύσεων μεταξύ κρατῶν καὶ ὑπὸ κῶδον ἐτέρων κρατῶν», κυρωθείσης διὰ τοῦ Α.Ν. 608/1968, καθίσταται τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν.

Άρθρον 21.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6, ὧν ἡ ἰσχὺς ἄρχεται μετὰ παρέλευσιν 45 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουλίου 1974

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΚΩΝΣΤ. ΡΑΛΛΗΣ, ΗΛ. ΜΠΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΥΣΤ. ΛΑΤΣΟΥΤΑΝΗΣ, ΒΑΣ. ΤΣΟΥΜΠΑΣ, ΣΤΑΤ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, ΓΕΩΡΓ. ΤΣΟΥΤΜΑΝΗΣ, ΔΗΜ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ, ΠΑΝ. ΧΡΗΣΤΟΥ, ΤΖΩΡ. ΤΖΩΡΤΖΑΚΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΓΕΩΡ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝ. ΠΑΠΑΡΡΟΔΟΣ, ΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΡ. ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡΥΦ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ, ΑΛΕΞ. ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΣΚΙΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰουλίου 1974

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 495

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 804/1971 «περὶ μικτῶν ὁρκωτῶν δικαιοηριῶν».

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεψάσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Άρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 74 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἀρθρον 74. 1. Ἐὰν ὁ καταδικασθεὶς εἰς κάθειρξιν ἢ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἑνὸς ἔτους εἶναι ἄλλοδαπός, τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀπέλασιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς χώρας, ἐκτελουμένην εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ἡριστικὴν ἀπόλυσίν του καὶ ἐπὶ ἀπολύσεως ὑφ' ὅρον, εὐθὺς μετὰ τὴν ἐξοδὸν του ἐκ τῶν φυλακῶν.

2. Ἐπίσης τὸ δικαστήριον δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀπέλασιν ἀπὸ τῆς χώρας παντὸς ἄλλοδαποῦ, εἰς τὸν ὅποιον ἐπεβλήθη μέτρον ἀσφαλείας τῶν ἄρθρων 69, 71 καὶ 72. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἀπέλασις δύναται νὰ διαταχθῇ καὶ εἰς ἀντικατάστασιν τῶν μέτρων τούτων.

3. Οἱ οὕτω ἀπελαθέντες ἄλλοδαποι δύνανται νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν χώραν μόνον μετὰ πάροδον τριετίας ἀπὸ τῆς ἀπέλασεως καὶ ἐὰν τὴν ἐπιστροφὴν ἐπιτρέψῃ ὁ Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης».

Άρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 94 τοῦ Ποιν. Κώδικος, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 2493/1953 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἀρθρον 94. 1. Κατὰ τοῦ ὑπαίτιου πλειόνων ἐγκλημάτων διὰ πλειόνων πράξεων πραγματοποιέντων καὶ τιμωρουμένων ἐν τῷ νόμῳ διὰ προσκαίρων στερητικῶν τῆς ἐλευθερίας ποινῶν, μετὰ τὴν ἐπιμέτρησιν τούτων, καταγιγνώσκεται μία συνολικὴ ποινὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῆς βαρυτέρας τῶν συντρεχουσῶν ποινῶν ἐπαυξανομένης. Ἐὰν αἱ συντρέχουσαι ποιναὶ εἶναι τοῦ αὐτοῦ εἴδους καὶ ἴσης διάρκειας, ἡ συνολικὴ ποινὴ ἀποτελεῖται διὰ τῆς ἐπαυξήσεως μιᾶς τούτων.

Ἡ ἐπαύξησις τῆς βαρυτέρας ποινῆς, δι' ἐκάστην τῶν λοιπῶν συντρεχουσῶν δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα α) τῶν τεσσάρων μηνῶν, ἂν ἡ συντρέχουσα ποινὴ εἶναι ἀνωτέρα τῶν δύο ἐτῶν, β) τοῦ ἐνὸς ἔτους, ἂν ἡ ποινὴ αὕτη εἶναι κάθειρξις μέχρι δέκα ἐτῶν καὶ γ) τῶν δύο ἐτῶν, ἂν ἡ ποινὴ αὕτη εἶναι κάθειρξις ἀνωτέρα τῶν δέκα ἐτῶν. Ἐν πάσῃ ὁμῶς περιπτώσει ἡ ἐπαύξησις δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τῶν 3/4 τοῦ ἀθροίσματος τῶν λοιπῶν συντρεχουσῶν ποινῶν, οὐδὲ δύναται ἡ συνολικὴ ποινὴ νὰ ὑπερβῇ τὰ εἴκοσι πέντε ἔτη ἐπὶ καθειρέσει, τὰ δέκα ἔτη ἐπὶ φυλακίσεως καὶ τοὺς ἑξὶ μῆνας ἐπὶ κρατήσεως.

2. Ἐὰν τὰ συρρέοντα ἐγκλήματα ἐπραγματώθησαν διὰ μιᾶς πράξεως, τὸ δικαστήριον ἐπαυξάνει ἐλευθέρως τὴν βαρυτέραν τῶν συντρεχουσῶν ποινῶν, ἀλλ' οὐχὶ πέραν τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τοῦ εἴδους αὐτῆς.

3. Ἐὰν ὡς πρὸς ἓν ἢ πλείονα ἐκ τῶν συρρέοντων ἐγκλημάτων α) ἐχορηγήθῃ ἀμνηστία ἢ ἀπενεμήθῃ χάρις ἢ διὰ νόμου ἐπὶ ἡλθε παραγραφή ἢ ἀνεστάλη ἡ ἐκτέλεσις τῆς ποινῆς ἢ ἀφέθῃ ἡ κατέστη καθ' οἷονδῆποτε τρόπον ἀνεκτέλεστος αὕτη ἢ β) συνεπιεῖ ἐπαναλήψεως διαδικασίας ἢ ἐνδίκου μέσου ἐξέλειπεν ἡ ποινὴ ἢ ἀνεστάλη ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς ἢ τῆς ἀποφάσεως ἢ γ) ἐχώρησε προσωρινὴ ἢ ὑφ' ὅρον ἀπόλυσις τοῦ καταδικασθέντος, ἐξακολουθεῖ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐπιμετρηθεισῶν διὰ τὰ λοιπὰ ἐγκλήματα ποινῶν καὶ καταγιγνώσκεται κατὰ τοῦ ὑπαίτιου τούτων νέα συνολικὴ ποινὴ, ἐφ' ὅσον συντρέχῃ περίπτωσις. Τὸ αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ ἐὰν ὡς πρὸς ἓν ἢ πλείονα ἐκ τῶν συρρέοντων ἐγκλημάτων ἐπηκολούθησεν ἐξ οἰοῦνδῆποτε λόγου μεταβολὴ ὡς πρὸς τὸ εἶδος ἢ τὴν διάρκειαν τῆς ποινῆς».

Άρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 97 τοῦ Ποιν. Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἀρθρον 97. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 94 παρ. 1-2 καὶ 96 παρ. 1-2 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ὅταν, πρὶν ἢ καταγνωσθεῖσα κατὰ τινος ποινὴ ἐπὶ τινὶ ἀξιοποίνῳ πράξει ἀποτιθῇ ὁλοσχερῶς ἢ χαρισθῇ ἢ παραγραφῇ, ἐπέρχεται ἡ καταδίκη αὐτοῦ δι' ἄλλην ἀξιοποίνων πράξιν ὅποτεδῆποτε τελεσθεῖσαν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐκ τῆς καταγνωσθείσης συνολικῆς ποινῆς ἀφαιρεῖται ὁ χρόνος τῆς ἀποτιθείσης προηγουμένης ποινῆς».

Άρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 123 τοῦ Ποιν. Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἀρθρον 123. 1. Ἐὰν ἡ κατάστασις τοῦ ἀνγλικίου ἀπαιτῇ ἰδιαιτέραν μετὰχείρισιν, ἰδίᾳ ἐὰν οὗτος πάσῃ ἀπὸ ψυχικῆν νόσον ἢ ἄλλην νοσηρὰν διατάραξιν τῶν πνευματικῶν λειτουργιῶν ἢ εἶναι τυφλός, κωφάλαλος, ἐπιληπτικός ἢ ἐκδοτος εἰς τὸν πότον ἢ ἐμφανίζῃ ἀνώμαλον καθυστέρησιν τῆς πνευματικῆς καὶ ἡθικῆς ἀναπτύξεώς του, τὸ δικαστήριον διατάσσει τὴν παραπομπὴν του εἰς Κρατικὸν Παιδικὸν Νευροψυχιατρικὸν Νοσοκομεῖον ἢ εἰς ἕτερον κατ'ἄλληλῳ θεραπευτικὸν κατὰστημα.

2. Τὰ θεραπευτικὰ μέτρα διατάσσονται μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν ἐιδικοῦ ἱατροῦ».

"Άρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 124 τοῦ Ποιν. Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 124. 1. Τὸ δικάσαν δικαστήριον δύναται κατὰ πάντα χρόνον νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰ ληφθέντα ἀναμορφωτικά μέτρα δι' ἐτέρων, ἐὰν κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, αἶρει δὲ ταῦτα, ἐὰν ἡδὴ ἐξεπλήρωσαν τὸν σκοπὸν των.

2. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ πράξῃ καὶ ὡς πρὸς τὰ θεραπευτικά μέτρα, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν ἐιδικοῦ ἱατροῦ.

3. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις τὸ δικαστήριον, ἐὰν κατόπιν αἰτήσεως τῆς Διευθύνσεως τοῦ Καταστήματος, κρίνῃ ὅτι διὰ τῶν ἐπιβληθέντων ἀναμορφωτικῶν μέτρων δὲν ἐπιτυγχάνεται ἡ βελτίωσις τοῦ ἐφήβου καὶ ὅτι διὰ τὴν συγκράτησίν του ἀπὸ τῆς τελείσεως ἀξιοποιῶν πράξεων εἶναι ἀναγκαῖος ὁ ποινικὸς αὐτοῦ σωφρονισμὸς, δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰ ἐπιβληθέντα ἀναμορφωτικά μέτρα διὰ περιορισμοῦ ἐντὸς Σωφρονιστικοῦ Καταστήματος, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 127 τοῦ παρόντος διαλαμβανόμενα.

4. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν προηγουμένων παραγράφων.

"Άρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 127 τοῦ Ποιν. Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 127. 1. Ἐὰν τὸ δικαστήριον ἐκ τῆς ἐρευνῆς τῶν περιστάσεων, ὑφ' ἃς ἐτελέσθη ἡ πράξις, καὶ τῆς ὅλης προσωπικότητος τοῦ πράξαντος κρίνῃ, ὅτι διὰ τὴν συγκράτησιν τοῦ ἐφήβου ἀπὸ τῆς τελείσεως νέων ἀξιοποιῶν πράξεων εἶναι ἀναγκαῖος ὁ ποινικὸς σωφρονισμὸς αὐτοῦ, καταδικάζει τοῦτο εἰς εἰς περιορισμὸν ἐντὸς σωφρονιστικοῦ, καταστήματος.

2. Ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ δικαστηρίου ὀρίζεται ὁ τε ἐλάχιστος καὶ ὁ μέγιστος ὅρος τῆς παραμονῆς τοῦ ἐφήβου ἐν τῷ καταστήματι, ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 54 καθοριζομένων ὁρίων.

3. Περὶ τῆς ἀπολύσεως τοῦ καταδικασθέντος ἐκ τοῦ σωφρονιστικοῦ καταστήματος, μετὰ τὴν λήξιν τοῦ ἐν τῇ ἀποφάσει καθοριζομένου ἐλαχίστου ὁρου καὶ πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἀνωτάτου, ἀποφαίνεται τὸ δικαστήριον, αἰτῆσει τῆς διευθύνσεως τοῦ καταστήματος ἢ αἰτῆσει τοῦ εἰσαγγελέως, ἀκουσμένης πάντοτε καὶ τῆς γνώμης τῆς διευθύνσεως τοῦ καταστήματος, λαμβανομένης δὲ ὑπ' ὅψιν καὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ οἰκείου ἐπιμελητοῦ ἀνηλίκων, ἐφ' ὅσον προσάγεται τοιαύτη.

4. Τὸ δικαστήριον δύναται κατὰ πάντα χρόνον διαρκούντος τοῦ περιορισμοῦ αἰτῆσει τῆς Διευθύνσεως τοῦ Καταστήματος, νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν περιορισμὸν ἐντὸς Σωφρονιστικοῦ Καταστήματος, δι' ἀναμορφωτικοῦ μέτρου, ἐὰν κρίνῃ ὅτι ὁ καταδικασθεὶς ἐφηβὸς παρουσιάζει βελτίωσιν ἢ συντρέχουν ἕτεροι λόγοι δικαιολογούντες τὴν ἀντικατάστασιν».

"Άρθρον 7.

Τὸ ἄρθρον 251 τοῦ Ποιν. Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 251. 1. Ὁ πρὸς ἐκτέλεσιν δικαστικῶν καθηκόντων κατὰ νόμον καλούμενος, γνωστοποιῶν ἐτέρῳ ἀπόρρητα διασκέψεως ἢ ψηφοφορίας τῆς ὁποίας μετέσχε, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν.

2. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωρεῖται ὁ εἰς τοιαύτην διάσκεψιν ἢ ψηφοφορίαν λόγῳ τῶν καθηκόντων του παριστάμενος, ἐὰν γνωστοποιήσῃ εἰς ἕτερον ἀπόρρητα αὐτῆς.

3. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωρεῖται ὡσαύτως, ὅστις μετέχων ἢ παριστάμενος ὑφ' οἰανδήποτε ἰδιότητα εἰς δίκην, ἐνθα ἡ συζήτησις διεξάγεται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 330 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας, ἀποκαλύπτει ἢ γνωστοποιεῖ καθ' οἰονδήποτε τρόπον εἰς τρίτον τὰ λεχθέντα ἢ τὰ λαβόντα χώραν κατὰ τὴν συζήτησιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἐπιφυλασσόμενων καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 146 καὶ 147».

"Άρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 314 τοῦ Ποιν. Κώδικος, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 στοιχ. γ' τοῦ Α.Ν. 1623/1951 «περὶ ἀναστολῆς διώξεως ἀδικημάτων τινῶν, προσωρινῆς ἀπολύσεως καταδίκων καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῶν Ποινικῶν Κώδικων», κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ Ν. 2057/1952, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 314. Ὁ ἐξ ἀμελείας προξενῶν σωματικὴν κάκωσιν ἐτέρου ἢ βλάβην τῆς υγείας αὐτοῦ τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν ἐτῶν. Ἐὰν ἡ προξενηθεῖσα σωματικὴ βλάβη εἶναι ὅλως ἐλαφρά, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς. Ἐὰν δὲ αὕτη εἶναι ἀσήμενος, τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου».

"Άρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 344 τοῦ Ποιν. Κώδικος, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 4090/1960 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ποιν. Κώδικος, τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας καὶ ἄλλων τινῶν ποινικῶν καὶ σωφρονιστικῶν διατάξεων», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 344. 1. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 336, 337, 338, 341, ὡς καὶ εἰς τὰς τῶν ἄρθρων 339, 342 καὶ 343, δταν τὸ παθὸν πρόσωπον εἶναι θῆλυ, ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει.

2. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 336, 337, 338 παρ. 1, 339 καὶ 343, δὲν ἀπαιτεῖται ἐγκλήσις ἀν ἡ τελεσθεῖσα πράξις ἐδημιούργησε σκάνδαλον ἢ διήγειρε τὴν κοινὴν παρέρργειαν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ὅμως ἡ δίκωσις περὶ παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐγκλήσεως ἢ ἡ ἀνάκλησις τῆς τυχόν ὑποβληθείσης ἐγκλήσεως ἐπάγεται τὴν ἐξάλειψιν τοῦ ἀξιοποίνου καὶ εἰς ἣν ἐτι περὶπτωσιν ἔχει ἐκδοθῇ ἀμετάκλητον παραπεμπτικὸν βούλευμα.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 341, ἐὰν ὁ ὑπαίτιος ἐτέλεσε γάμον μετὰ τῆς παθούσης, ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον, ἀφ' οὗ προηγουμένου ὁ γάμος κηρυχθῇ ἄκυρος».

"Άρθρον 10.

Μετὰ τὸ ἄρθρον 370 τοῦ Ποιν. Κώδικος προστίθεται ἄρθρον, ὑπ' ἀριθμ. 370 Α' ἔχον ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 370 Α. Παράνομος ἡχοληψία. 1. Ὅστις α) ἀποτυπώνει εἰς συσκευὴν ἡχοληψίας τὸν μὴ δημοσίᾳ ἐκφρασθέντα προφορικὸν λόγον ἐτέρου ἐν ἀγνοίᾳ του ἢ ἀνευ συναινέσεώς του ἢ β) χρησιμοποιεῖ τοιαύτην ἀποτύπωσιν ἢ θέτει ταύτην εἰς τὴν διάθεσιν τρίτου, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν.

2. Αἱ ἀρμύδιαι κατὰ τόπους ἀρχαὶ δύνανται νὰ παρέχουν τὴν ἄδειαν πρὸς διενέργειαν τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ πράξεων, διὰ λόγους ἐθνικῆς ἀσφαλείας καὶ δημοσίας τάξεως ἢ πρὸς διακρίβωσιν ἐγκλημάτων.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 1 ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον κατόπιν ἐγκλήσεως».

"Άρθρον 11.

Τὸ ἄρθρον 394 τοῦ Ποιν. Κώδικος ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 394. 1. Ὁ ἐκ προθέσεως ἀποκρύπτων, ἀγοράζων, λαμβάνων ὡς ἐνέχυρον ἢ ἄλλως πως δεχόμενος παρ' ἑαυτῷ πρᾶγμα προσελθὸν ἐξ ἀξιοποίνου πράξεως ἢ μεταβιβάζων ἐτέρῳ τὴν κατοχὴν τοιοῦτου πράγματος ἢ συνεργῶν εἰς μεταβίβασιν ἢ ὁπωσδήποτε ἀσφαλιζὼν ἐτέρῳ τὴν κατοχὴν αὐτοῦ τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐν εἶναι τιμωρητέος ἢ οὐ ὁ ὑπαίτιος τοῦ ἐγκλήματος ἐξ οὗ τὸ πρᾶγμα προέρχεται.

2. Ἐὰν ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πράξις ἔχῃ ἀντικείμενον εὐτελοῦς ἀξίας, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι δέκα χιλιάδων δραχμῶν, ἡ δὲ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον κατ' ἐγκλήσιν.

3. Πρὸς τὰ ἐξ ἀξιοποίνου πράξεως προσερχόμενα πράγματα ἐξομοιοῦνται καὶ τὸ τίμημα αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ δι' αὐτῶν προσπορισθέντα ἀντικείμενα.

4. Εάν ο υπαίτιος επιχειρήσῃ τοιαύτας πράξεις κατ' ἐπαγγελματικὴν ἢ κατὰ συνήθειαν ἢ ἐνήργησεν ἐξ ἰδιοτελείας ἢ πρόκειται περὶ πράγματος ἰδιαιτέρως μεγάλης ἀξίας, ἐπιβάλλεται φυλάκισις τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν.

5. Τὸ ἄρθρον 72 περὶ παραπομπῆς εἰς κατάστημα ἐργασίας ἔχει καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογήν.

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. 3681/1957 καὶ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 4090/1960, ἀντικαθίσταται, ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 9. 1. Τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐφετῶν συντίθεται ἐκ τριῶν ἐφετῶν.

2. Τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν συντίθεται ἐκ τριῶν ἐφετῶν α) ὅταν δικάζῃ τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν τριμελῶν πλημμελειοδικείων καὶ τῶν δικαστηρίων τῶν πρωτοδικῶν, τῶν ἐκδιδομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 116 παρ. 1 καὶ β) ὅταν δικάζῃ τὰ πλημμελήματα τῶν προσώπων τῶν ἀναφερομένων ἐν ἄρθρῳ III ἀριθ. 6, ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 1 τοῦ Ν. 3681/1957. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν συντίθεται ἐκ πέντε ἐφετῶν.

3. Ἀνεπίκτου οὔσης ἐξ οἰουδήποτε λόγου τῆς τοιαύτης συνθέσεως ἐπιτρέπεται ἡ ἀναπλήρωσις, ἐν μὲν τῷ τριμελεῖ ἐφετεῖῳ (δικαστηρίῳ ἢ συμβουλίῳ) ἐνὸς μόνον, ἐν δὲ τῷ πενταμελεῖ δύο τὸ πολὺ ἐφετῶν, διὰ προέδρων πρωτοδικῶν ἢ ἐχόντων πενταετὴ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν πλημμελειοδικῶν.

4. Δύναται νὰ προσληφθῇ ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἐὰν προβλέπῃ οὗτος μακρὰν τὴν διάρκειαν δίκης τινος καὶ τέταρτος συμπαραδρεύων δικαστὴς (ὅταν τὸ ἐφετεῖον συντίθεται ἐκ τριῶν δικαστῶν) ἢ καὶ ἕκτος (ὅταν συντίθεται ἐκ πέντε δικαστῶν), πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ κωληθησομένου κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης. Εάν κωλυθῇ ὁ πρόεδρος, τὴν προεδρίαν ἀσκειῖ ὁ ἀρχαιότερος μετὰ τῶν ἀπομεινόντων τριῶν ἢ πέντε δικαστῶν».

Ἄρθρον 13.

Τὸ ἄρθρον 52 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 52. 1. Ὁ ἐγκαλέσας δύναται, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' εἰδικοῦ πληρεξουσίου, νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν γενομένην ἐγκλησιν.

2. Ἐπὶ ἀνακλήσεως ἀπὸ τῆς ἐγκλήσεως, ἐφ' ὅσον αὕτη ἐγένετο ἀποδεκτὴ καὶ ἡ ἐγκλησις ἀφορᾷ ἀδίκημα μὴ δυνάμενον νὰ διωχθῇ αὐτεπαγγέλτως, ἐν συνδρομῇ ὅρου τινὸς τοῦ νόμου, ἡ ὑπόθεσις τίθεται εἰς τὸ ἀρχεῖον διὰ πράξεως τοῦ διώξαντος εἰσαγγελέως ἢ τοῦ εἰς ὃν ὑπάγεται ὁ διώξας δημόσιος κατήγορος, δυνάμενης νὰ ἐκδοθῇ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς διαδικασίας ἐν τῷ πρώτῳ βαθμῷ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ ἀναλόγως τῶν ἄρθρων 43 παρ. 1 καὶ 53. Εάν ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν, ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ὑποβολῆς τῆς δικογραφίας δὲν διατάξῃ τὸν παρὰ πλημμελειοδικαίως εἰσαγγελέα νὰ προβῇ εἰς τὴν διώξιν, ἀνακαλεῖται ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως πλημμελειοδικῶν πᾶσα τυχὼν ἐκδοθεῖσα πράξις περὶ συλλήψεως ἢ προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου, ἐὰν δὲ οὗτος τελῇ ἐν προφυλακίσει, διατάσσεται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ εἰσαγγελέως ἡ ἀπόλυσίς του.

3. Περὶ τῶν ὑπαλλήλων, πρὸς οὓς δηλοῦται ἡ ἀνάκλησις καὶ περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν αὕτη δέον νὰ γίνῃ, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 42. Δύναται ἐπίσης νὰ γίνῃ καὶ ἐπ' ἀρροκτηρίου κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης καὶ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, διὰ δηλώσεως καταχωριζομένης εἰς τὰ πρακτικά. Γενομένη βραδύτερον ἢ ἀνάκλησις εἶναι ἀπαράδεκτος».

Ἄρθρον 14.

Τὸ ἄρθρον 61 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 61. Ὅσάκις εἶναι ἐκκρεμῆς δίκη ἐνώπιον πολιτικοῦ ἢ διοικητικοῦ δικαστηρίου ἐπὶ ζητήματος ἀνή-

κοντος εἰς τὴν ὁρμοδιότητά τῶν πολιτικῶν ἢ διοικητικῶν δικαστηρίων, ἀλλὰ σέσωκτον ἔχοντος πρὸς τὴν ποινικὴν δίκην, δύναται τὸ ποινικὸν δικαστήριον, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, νὰ ἀναβάλῃ ταύτην μέχρι πέρατος τῆς πολιτικῆς ἢ διοικητικῆς δίκης. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφειον ἀπόφασις εἶναι δεκτικὴ ἀνακλήσεως».

Ἄρθρον 15.

Τὸ ἄρθρον 63 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 63. 1. Ἡ περὶ τῆς ἐκ τοῦ ἐγκλήματος ἀποζημιώσεως καὶ ἀποκαταστάσεως καὶ ἡ περὶ χρηματικῆς ικανοποιήσεως λόγω ἡθικῆς βλάβης ἢ ψυχικῆς οἰδύνης πολιτικῆ ἀγωγῇ δύναται νὰ ἀσκηθῇ ἐνώπιον τοῦ ποινικοῦ δικαστηρίου ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν Ἀστικὸν Κώδικα δικαιοουμένων εἰς τοῦτο.

2. Εἰς περίπτωσιν κατηγορίας κατὰ ὁργάνων τοῦ δημοσίου, δήμεων, κοινοτήτων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, ἀφορώσης ἀξιοποίνους πράξεις αὐτῶν, τελεσθείας κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῆς ἀνατεθειμένης αὐτοῖς δημοσίας ἐξουσίας, ὁ παθὼν δύναται νὰ παραστῇ ὡς πολιτικῶς ἐνάγων πρὸς ὑποστήριξιν τῆς κατηγορίας».

Ἄρθρον 16.

Τὸ ἄρθρον 113 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 113.1. Τὰ δικαστήρια ἀνηλίκων δικάζουν τὰ ἐγκλήματα τὰ πραττόμενα παρ' ἀνηλίκων ἀγόντων ἡλικίαν ἀπὸ τοῦ δωδεκάτου μέχρι τοῦ δεκάτου ἐβδόμου ἔτους συμπεριλαμβανομένου, κατὰ τὰς κατωτέρω διακρίσεις :

α) Τὸ μονομελὲς δικαστήριον ἀνηλίκων δικάζει :

1) Τὰ παρ' αὐτῶν πραττόμενα ἐγκλήματα, ἐξαίρεσει τῶν ὑπὸ τοῦ τριμελοῦς δικαστηρίου ἀνηλίκων δικαζομένων, 2) τὰ ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ πρωτοδικείου πραττόμενα παρ' ἀνηλίκων πταίσματα καὶ 3) τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ πταισματοδικείου κατ' ἀνηλίκων. Τὸ μονομελὲς δικαστήριον ἀνηλίκων ἐπιβάλλει ἐπίσης τὰ κατὰ τῶν ἐγκληματούντων παίδων ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ἀναμορφωτικὰ ἢ θεραπευτικὰ μέτρα.

β) Τὸ τριμελὲς δικαστήριον ἀνηλίκων δικάζει τὰ παρ' αὐτῶν πραττόμενα ἐγκλήματα, δι' αἷμα κατὰ τὸν Ποινικὸν Κώδικα ἐπιβλητέα ποινὴ περιορισμοῦ ἐντὸς σωφρονιστικοῦ καταστήματος εἶναι τοῦλάχιστον πέντε ἐτῶν. Ἐπίσης δικάζει τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν μονομελῶν δικαστηρίων ἀνηλίκων.

γ) Τὸ παρ' ἐφέταις δικαστήριον ἀνηλίκων δικάζει τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν τριμελῶν παρὰ πλημμελειοδικαίως δικαστηρίων ἀνηλίκων. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 ἐφαρμόζεται καὶ ἐνταῦθα.

2. Τὸ ἄρθρον 119 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφ. α' καὶ β' τῆς προηγούμενης παραγράφου».

Ἄρθρον 17.

Τὸ ἄρθρον 128 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν.Δ. 4090/1960, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 128. 1. Συναφῇ ἐγκλήματα ἀνακρίνονται καὶ ἐκδικάζονται παρὰ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, ἂν τοῦτο δὲν φέρῃ βλάβην. Τὸ δικαστήριον, ὅπερ δικάζει περὶ τοῦ βαρυτέρου ἐγκλήματος, εἶναι κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀρμόδιον καὶ δι' ὅλα τὰ λοιπὰ συναφῇ.

2. Ὅταν τὰ συναφῇ ἐγκλήματα ἐξεδικάσθησαν κεχωρισμένως εἰς πρῶτον βαθμὸν καὶ ἤχησαν δι' ἐφέσεων ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου δικαστηρίου, δύναται τοῦτο νὰ δικάσῃ περὶ ὅλων διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεώς του.

3. Αἱ παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 130 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ».

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 295 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 4090/1960, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 295. 1. Κατά τὸ στάδιον τῆς ἀνακρίσεως ἀρμόδιος νὰ διατάξῃ τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν εἶναι ὁ ἀνακριτὴς, ἐκδίδων διατάξιν ἡτις ἀποφασίζοντες κατὰ τὴν ἐγγράφου προτάσεως τοῦ Εἰσαγγελέως. Μετὰ τὴν ἄμεινον τὴν τελευταίαν ἀνακριτικὴν πράξιν διαβιβάζει τὴν ἐγγράφου εἰς τὸν εἰσαγγελέα καὶ μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον ἀρμόδιον εἶναι τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν, ἂν ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἐκκρεμὴς παρὰ τῷ πλημμελειοδικεῖ ἢ τῷ εἰς πρῶτον βαθμὸν ἀρμόδιον δικαστηρίῳ ἀνηλίκων, ἄλλως τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν. Τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν καθίσταται ἀρμόδιον καὶ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ ὑπόθεσις εἶναι ἐκκρεμὴς ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ ἐὰν ἔτι τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν εἴχεν ἤδη ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως. Ἀρμόδιον εἶναι ἐπίσης τὸ δικαστήριον, ἐν ἀναβολῇ ἢ ματαιώσει τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως, διατάσσον συγχρόνως ταύτην (ἄρθρον 301 παρ. 1).

2. Προκειμένου νὰ διαταχθῇ αὐτεπαγγέλτως ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις, ὁ ἀνακριτὴς δύναται νὰ καλέσῃ τὸν πολιτικὸν ἐνάγοντα, ἵνα ὑποβάλῃ τὰς παρατηρήσεις του. Ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου αἱ παρατηρήσεις αὗται ὑποβάλλονται μετὰ τῆς προτάσεως τοῦ εἰσαγγελέως, δυναμένου νὰ καλέσῃ πρὸς τοῦτο τὸν πολιτικὸν ἐνάγοντα. Ὅταν τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν διατάσσῃ τὸ δικαστήριον αὐτεπαγγέλτως ἢ τῇ αἰτήσῃ τοῦ κατηγορουμένου ἀκούεται ὁ πολιτικὸς ἐνάγων, ἂν εἶναι παρών».

Ἄρθρον 19.

Τὸ ἄρθρον 308 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν.Δ. 2493/1953 καὶ τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ν.Δ. 4090/1960 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 308.1. Ἐξαίρουμένης τῆς περιπτώσεως τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἡ κυρία ἀνάκρισις κηρύσσεται περατωμένη παρὰ τοῦ συμβουλίου τῶν πλημμελειοδικῶν. Πρὸς τοῦτο διαβιβάζονται ἀνυπερθέτως μετὰ τὴν τελευταίαν ἀνακριτικὴν πράξιν τὰ ἔγγραφα εἰς τὸν εἰσαγγελέα, ὅστις, ἐὰν δὲν ᾔθελε κρίνειν ὅτι πρέπει νὰ ἐπιστρέψῃ ταῦτα εἰς τὸν ἀνακριτὴν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀνακρίσεως, ὑποβάλλει τὸ ταχύτερον πρότασιν εἰς τὸ συμβούλιον περὶ ὀριστικῆς ἢ προσωρινῆς παύσεως τῆς περαιτέρω διώξεως ἢ περὶ παραπομπῆς τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ ἀκροατήριον ἢ ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία κατ' αὐτοῦ.

2. Οἱ διάδικοι δικαιοῦνται νὰ γνωστοποιήσουν καὶ προφορικῶς πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα καὶ πρὸ τῆς καρτίσεως τῆς προτάσεως του ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν γνῶσιν ταύτης. Ὁ εἰσαγγελεὺς ὀφείλει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν γνωστοποιήσαντα ἂν κατοικῇ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ δικαστηρίου, ἄλλως τὸν ἐν αὐτῇ διωρισμένον ἀντίκλητον, ὅπως προσέλθῃ καὶ λάβῃ γνῶσιν τῆς προτάσεως ἐντὸς 24 ὥρων. Ἄν ὁ διάδικος δὲν κατοικῇ ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ δικαστηρίου καὶ δὲν διώρισεν ἀντίκλητον, τοιαύτη εἰδοποίησις δὲν γίνεται. Δὲν κωλύεται ὅμως ἐντεῦθεν ὁ διάδικος νὰ λάβῃ γνῶσιν τῆς προτάσεως τοῦ εἰσαγγελέως καὶ μετὰ τὴν ὑποβολὴν αὐτῆς εἰς τὸ συμβούλιον. Πρὸς τοῦτο κατατίθεται παρὰ τῷ γραμματεῖ τῆς εἰσαγγελίας ἀντίγραφον τῆς προτάσεως.

3. Ἡ κυρία ἀνάκρισις ἐπὶ πλημμελήματι περατοῦται καὶ δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἵνα διατάξῃ ὁ Εἰσαγγελεὺς τὴν ἀπ' εὐθείας κλήσιν τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ ἀκροατήριον, πρέπει νὰ ἔχῃ τὴν σύμφωνον γνώμην τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐφαρμοζομένης ἐν προκειμένῳ καὶ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 322, τοῦ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέως δυναμένου, ἐν παραδοχῇ τῆς προσφυγῆς, νὰ διατάξῃ εἴτε τὴν ὑποβολὴν εἰς τὸ συμβούλιον εἴτε τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀνακρίσεως, ὅτε αὕτη περατοῦται διὰ βουλευματος τοῦ συμβουλίου. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 245 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ ἐνταῦθα. Περὶ

τῆς διαρκείας ἢ μὴ τῆς προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμένου ἀποφαίνεται τὸ συμβούλιον τῶν πλημμελειοδικῶν ἀμετακλήτως.

4. Γενομένης ἀνακρίσεως ἐπὶ κακουργήματι, ἐὰν ἐκ ταύτης προκύπτουν ἀρκούσαι ἐνδείξεις κατὰ τοῦ κατηγορουμένου πρὸς παραπομπὴν αὐτοῦ εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐπὶ κακουργήματι, ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν πλημμελειοδικῶν, συμφωνοῦντος καὶ τοῦ ἀνακριτοῦ, ὑποβάλλει τὴν δικογραφίαν εἰς τὸν εἰσαγγελέα τῶν ἐφετῶν. Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν, ἐὰν συμφωνῇ πρὸς τὴν γνώμην τῶν δύο προηγουμένων, ὑποβάλλει τὸ ταχύτερον πρότασιν εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν, ὅπερ ἀποφαίνεται εἰς πρῶτον καὶ τελευταῖον βαθμὸν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 318. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν δύναται νὰ εἰσαγάγῃ καὶ δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως τὸν ἐπὶ κακουργήματι κατηγορούμενον εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐὰν συμφωνῇ εἰς τοῦτο καὶ ὁ Πρόεδρος Ἐφετῶν. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει περὶ τῆς διαρκείας τῆς προφυλακίσεως καὶ περὶ τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως τοῦ κατηγορουμένου ἀποφαίνεται τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν ἀμετακλήτως.

5. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ὡς πρὸς τινὰς τῶν κατηγορουμένων, ἐὰν κατὰ τῶν λοιπῶν δὲν προκύπτουν ἐνδείξεις ἢ δὲν ἐπερατώθη ὡς πρὸς αὐτοὺς ἡ ἀνάκρισις.

6. Εἰς πάσας τὰς ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφους περιπτώσεις ὁ ἀνακριτὴς ὀφείλει πρὸ τῆς διαβίβασεως τῆς δικογραφίας εἰς τὸν εἰσαγγελέα νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τοὺς διαδίκους τὴν περάτωσιν τῆς ἀνακρίσεως ἵνα ἀσκήσουν τὰ ἐκ τῶν ἄρθρων 101, 106, 107 καὶ 108 δικαιώματα αὐτῶν. Οἱ διάδικοι δύναται νὰ διορίσουν ἀντίκλητον ἐκ τῶν ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ ἀνακριτοῦ διωρισμένων δικηγόρων, πρὸς ὃν γίνεται ἡ γνωστοποίησις αὕτη. Προκειμένου ὅμως περὶ διδίων κατοικούντων ἐκτὸς τῆς ἑδρας τοῦ ἀνακριτοῦ, γνωστοποίησις γίνεται μόνον ἐὰν ἔχουν οὗτοι διορίσει ἀντίκλητον».

Ἄρθρον 20.

Τὸ ἄρθρον 321 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 321.1. Τὸ κλητήριον θέσπισμα δέον νὰ περιέχῃ :

- α) τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ, ἐὰν παρίσταται ἀνάγκη, καὶ ἕτερα στοιχεῖα καθορίζοντα τὴν ταυτότητα τοῦ κατηγορουμένου, β) τὸν προσδιορισμὸν τοῦ δικαστηρίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου οὗτος καλεῖται, γ) τὴν χρονολογίαν, ἡμέραν τῆς ἐβδόμαδος καὶ ὥραν τῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ, δ) τὸν ἀκριβῆ καθορισμὸν τῆς πράξεως δι' ἣν κατηγορεῖται καὶ μνείαν τοῦ προβλεπόντος αὐτὴν ἄρθρου τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ ε) τὴν ἐπίσημον σφραγίδα καὶ τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐκδόντος τὸ θέσπισμα εἰσαγγελέως, δημοσίου κατηγοροῦ ἢ πταισματοδίκου (ἄρθρ. 27 παρ. 2). Τὰ αὐτὰ δέον νὰ περιέχῃ καὶ τὸ πρὸς τὸ ἀστικῶς ὑπεύθυνον ἐπιδιδόμενον κλητήριον θέσπισμα (ἄρθρ. 89).

2. Ἡ πρὸς ἐμφάνισιν κλήσις (ἄρθρον 320), ὡς πρὸς μὲν τὴν κατηγορουμένην πρᾶξιν δέον ν' ἀναφέρηται εἰς τὸ περὶ πεμπτικὸν βούλευμα, κατὰ τὰ λοιπὰ δὲ νὰ περιέχῃ ὅσα καὶ τὸ κλητήριον θέσπισμα.

3. Ἀντίγραφον τοῦ κλητηρίου θεσπίσματος ἢ τῆς κλήσεως δέον νὰ ἐπιδίδεται ἐν πάσῃ περιπτώσει πρὸς τὸν πολιτικὸν ἐνάγοντα.

4. Ἡ τήρησις τῶν εἰς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 ὀριζομένων, πλὴν τῆς μὴ ἀναγραφῆς ἢ ἐσφαλμένης ἀναγραφῆς ἐν τῷ κλητηρίῳ θεσπίσματος τοῦ προβλεπόντος τὴν πρᾶξιν ἄρθρου τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐπιβάλλεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τοῦ κλητηρίου καὶ τῆς κλήσεως».

Ἄρθρον 21.

Τὸ ἄρθρον 327 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 1160/1972

«περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Ποιν. Κώδικος, του Κώδικος Ποιν. Δικονομίας και άλλων τινων ποι-
νικών διατάξεων», αντικαθίσταται ως ακολούθως :

α) Άρθρον 327.1. 'Ο εισαγγελέας και ο δημόσιος κατηγορος
οφείλουν να καλούν επ' άκροατηρίου πάντας τους ουσίως
μάρτυρας κατηγορίας και υπερασπίσεως. Εκτός των εν
τῇ ανακρίσει συλλεγεσών αποδείξεων, δύναται να προσκο-
μίσουν επ' άκροατηρίου νέους μάρτυρας και άλλας αποδείξεις.

2. 'Ο κατηγορούμενος, εκτός των ίδιαις δαπάναις κλη-
τευμένων υπ' αὐτοῦ μαρτύρων, δικαιούται εἰς ὑποχρεωτι-
κὴν παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς κλήτευσιν τοῦλάχιστον ἑνὸς
μάρτυρος τῆς ἐκλογῆς αὐτοῦ ἐὰν κατηγορῇται ἐπὶ πλημμε-
λήματι, δύο δέ, ἐὰν κατηγορῇται ἐπὶ κακουργήματι, κατοι-
κούντων, προκειμένου μὲν περὶ κατηγορίας ἐπὶ πλημμελή-
ματι, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δικάζοντος δικαστηρίου, προ-
κειμένου δὲ περὶ κακουργήματος, καὶ ἐκτὸς αὐτῆς. Ἡ αἴτησις
εἶναι ἀπαραδέκτος, ἐὰν ἐν αὐτῇ δὲν ἀναγράφεται ἡ ἀκριβὴς
διεύθυνσις τῶν προτεινομένων μαρτύρων, ὡς καὶ τὸ θέμα ἐφ'
ὃ κυρίως γενήσεται ἡ ἐξέτασις. Ἡ κλήτευσις δὲν εἶναι
ὑποχρεωτική, ἐὰν τὸ θέμα τυγχάνῃ ξένον πρὸς τὴν κατη-
γορουμένην πράξιν. Ἡ αἴτησις ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἀρμο-
δίον εισαγγελέα ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου τὸ βραδύτερον δέκα
ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, ἡ κλήτευσις δὲ τῶν προτεινο-
μένων μαρτύρων δέον νὰ γίνῃ τοῦλάχιστον 3 ἡμέρας πρὸ ταύ-
της.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν
προκειμένης παραπομπῆς τοῦ κατηγορουμένου εἰς τὸ μονο-
μελὲς πλημμελειοδικεῖον».

Άρθρον 22.

Τὸ ἄρθρον 330 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας ἀντικαθί-
σταται ὡς ἀκολούθως :

α) Άρθρον 330. 'Εὰν ἡ δημοσία συζήτησις ζημιοῖ τὰ
ἐθνικὰ συμφέροντα ἢ τὸ κοινωνικὸν καθεστὼς ἢ τὰς ἐνόπλους
δυνάμεις ἢ τὴν δημοσίαν τάξιν ἢ ἐὰν προσβάλλῃ τὴν δημοσίαν
αἰδῶ ἢ ἐὰν συντρέχουν εἰδικοί λόγοι πρὸς προστασίαν τῆς
οἰκογενειακῆς ἢ τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς προσώπου τινός,
τὸ δικαστήριον οφείλει νὰ διατάξῃ τὴν κεκλεισμένων τῶν
θυρῶν ἐν ὧν ἢ ἐν μέρει διεξαγωγὴν τῆς συνεδριάσεως καὶ
τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἀκροατῶν. Περὶ τοῦτου τὸ δικαστή-
ριον οφείλει νὰ ἐκδώσῃ ἡτιτολογημένην ἀπόφασιν μετ' ἀ-
κράσιν τοῦ εισαγγελέως ἢ τοῦ δημοσίου κατηγοροῦ καὶ τῶν
διαδίκων καὶ νὰ ἀπαγγείλῃ ταύτην ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει».

Άρθρον 23.

Τὸ ἄρθρον 336 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας ἀντικαθί-
σταται ὡς ἀκολούθως :

α) Άρθρον 336. 1. 'Εὰν κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου
διαδικασίαν ἢ τὴν ἐνέργειαν πράξεως ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου
ἐπισυμβῇ θόρυβος ἢ ἐκδηλωθῇ ἀνυπακοή εἰς ληφθέντα μέτρα
ἢ δοθείσας διαταγὰς, ὁ δικαστής, ἐπὶ πολυμελοῦς δὲ δικα-
στηρίου ὁ Πρόεδρος, δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὸν θορυβοῦντα
ἢ τὸν παραβάτην εἴτε χρηματικὴν ποινὴν ἑκατὸν ἕως δύο
χιλιάδων δραχμῶν, εἴτε τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ ἐκ τοῦ ἀκροα-
τηρίου ἢ τοῦ τόπου ἐνεργείας τῆς πράξεως, εἴτε κράτησιν
μέχρις εἴκοσι τεσσάρων ὥρων. Τὴν ἐξουσίαν ταύτην κατὰ
τὸ χρονικὸν διάστημα διακοπῆς τῆς συνεδριάσεως ἀσκεῖ ὁ
εἰσαγγελέας ἐφ' ὅσον παρευρίσκεται ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνε-
δριάσεων.

2. 'Εὰν ὁ θορυβῶν ἢ παραβάτης εἶναι δικηγόρος τὸ δικα-
στήριον κατὰ τὰς ἐπ' ἀκροατηρίου συνεδριάσεις καὶ τὴν ἐνέρ-
γειαν πράξεως ἐκτὸς τοῦ ἀκροατηρίου δύναται νὰ ἐφαρμόσῃ
τὰ ἄρθρα 70, 71 καὶ 73 τοῦ Κώδικος περὶ Δικηγόρων. Ἀπαγ-
γελλομένης πειθαρχικῆς κατηγορίας κατὰ συνηγόρου διὰ
πειθαρχικὸν παραπτώμα πρᾶχθὲν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει,
ἐπακολουθεῖ ἀμέσως ὀλιγοχρόνιος διακοπὴ τῆς συνεδριάσεως,
ὅπως παρασκευάσῃ οὗτος τὴν υπεράσπισίν του.

3. Αἱ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους πράξεις ὑπό-
κεινται εἰς ἀνάκλησιν ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος ταύτας μέχρι πέρα-
τος τῆς ἐκδικάσεως τῶν ὑποθέσεων τῆς δικασίμου».

Άρθρον 24.

Τὸ ἄρθρον 417 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας, ὡς ἐτροπο-
ποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν.Δ. 2493/1953 καὶ συνεπλη-
ρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν.Δ. 4090/1960, ἀντικαθί-
σταται ὡς ἀκολούθως :

α) Άρθρον 417. 'Επὶ πλημμελημάτων ἐν γένει, ἐὰν ὁ δρά-
στης συνελήφθῃ ἐπ' αὐτοφώρῳ δύναται, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ
Εἰσαγγελέως, νὰ ἀκολουθήσῃ ἢ ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις
διαδικασίαν».

Άρθρον 25.

Τὸ ἄρθρον 418 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας ἀντικα-
θίσταται ὡς ἀκολούθως :

α) Άρθρον 418. 1. 'Ο ἐπ' αὐτοφώρῳ συλληφθεὶς προσά-
γεται πάραυτα, ἐὰν δὲ συνελήφθῃ ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ δικα-
στηρίου, ἐντὸς τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου πρὸς προσαγωγὴν
χρόνου, ὑπὸ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν σύλληψιν ἀνακριτικοῦ
ὑπαλλήλου ἢ ἀστυνομικοῦ ὄργανου, μετὰ τῆς περὶ συλλήψεως
καὶ βεβαιώσεως τοῦ ἐγκλήματος ἐκθέσεως, ὑποχρεωτικῶς
ὑπ' αὐτοῦ συντακτέας, εἰς τὸν ἀρμόδιον εισαγγελέα, ὅστις
δύναται νὰ παραπέμψῃ αὐτὸν παρακρήμα, ἂνευ ἐγγράφου
προδικασίας, εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην
συνεδριάζοντος ἢ εἰς ἑκτακτον συνεδρίασιν συγκαλουμένου
δικαστηρίου, ἐπιλαμβανομένου ἀμέσως τῆς ἐκδικάσεως τῆς
κατηγορίας.

'Εὰν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην δὲν συνεδριάξῃ τὸ δικαστή-
ριον, καταστῇ δὲ ἀπολύτως ἀδύνατος ἡ σύγκλησις αὐτοῦ,
ὁ εἰσαγγελέας κοινοποιεῖ εἰς τὸν κατηγορούμενον κλητῆριον
θέσπισμα δι' ἑκτακτον δικάσιμον, ὀρίζομένην διὰ τὴν ἐπομέ-
νην ἢ μεθεπομένην ἐργάσιμον ἡμέραν, συγκαλουμένου
πρὸς τοῦτο ἀρμοδίως τοῦ δικαστηρίου.

2. 'Εὰν τὸ πλημμέλημα ὑπάγῃ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ
μονομελοῦς πλημμελειοδικείου, συνεδριάξῃ δὲ τοῦτο κατὰ τὴν
ἡμέραν τῆς τελέσεως τοῦ πλημμελήματος καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ
τοῦ τόπου αὐτῆς, ὁ κατὰ τὴν παρ. 1 συλληφθεὶς κατηγοροῦ-
μενος προσάγεται πάραυτα ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, ὅπερ
δικάζει ἀμέσως τὴν ὑπόθεσιν, εἰσαγομένην ὑπὸ τοῦ κατὰ
τὴν συνεδρίασιν παρισταμένου εισαγγελέως.

3. 'Εὰν τὸ πλημμέλημα τιμωρῇται κατ' ἐγκλήσιν, αὕτη
δύναται νὰ ὑποβληθῇ καὶ προφορικῶς πρὸς τοὺς δυναμένους
νὰ ἐνεργήσωσι τὴν σύλληψιν τοῦ ἐπ' αὐτοφώρῳ παραβάτου,
περιλαμβανομένης τῆς σχετικῆς δηλώσεως ἐν τῇ περὶ συλ-
λήψεως ἐκθέσει (ἄρθρ. 275 παρ. 2)».

Άρθρον 26.

Τὸ ἄρθρον 424 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας, ὡς ἐτρο-
ποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ν.Δ. 4090/1960, ἀντικαθί-
σταται ὡς ἀκολούθως :

α) Άρθρον 424. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἢ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ συζή-
τησις γίνεται κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος
κώδικος. 'Εὰν τὸ δικαστήριον ᾔθελε κρίνει, ὅτι τὸ ἐγκλημα δὲν
κατελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ ἢ ὅτι καὶ μετὰ τὴν διὰ κρίσεως
ἀποδείξεις ἀναβολὴν αἱ ἀποδείξεις δὲν εἶναι ἐπαρκεῖς, παρα-
πέμπει τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν. 'Ο ἐν
κρατῇ τῇ προφυλακίσει διατελὼν κατηγορούμενος παρα-
πέμπεται εἰς τὸν ἀρμόδιον εισαγγελέα ὅστις ἀσκεῖ τὰ ἐκ τῶν
ἄρθρων 243 παρ. 2, 245 καὶ 246 παρ. 3 παρεχόμενα αὐτῷ
δικαιώματα».

Άρθρον 27.

Τὸ ἄρθρον 425 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας ἀντικαθί-
σταται ὡς ἀκολούθως :

α) Άρθρον 425. 'Εὰν μετὰ πλημμελήματος κριθέντος ὑπὸ
τοῦ Εἰσαγγελέως, κατὰ τὸ ἄρθρον 417, διωκτέος ὡς αὐτο-
φώρου, διεπράχθησαν συγχρόνως ἐπ' αὐτοφώρῳ καὶ πται-
σματα, συνεκδικάζονται καὶ ταῦτα ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, πλην
ἂν τοῦτο διατάξῃ, ἕνεκα δυσχερειῶν περὶ τὴν ἐκδίκασιν, τὴν
εἰς τὴν τακτικὴν διαδικασίαν παραπομπὴν των. 'Εν τοιαύτῃ
περιπτώσει παραμένουσιν ἀκέραια τὰ ἐκ τῶν περὶ συρροῆς
ἐν γένει τῶν ποινῶν ἢ οἰασδήποτε ἄλλης διατάξεως δικαιοῦ-
ματα τοῦ κατηγορουμένου».

*Άρθρον 28.

Τὸ ἄρθρον 426 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 426.1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 418 ἕως 425 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐάν ὁ δράστης πλημμελήματος καίπερ μὴ καταληφθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ κρατῆται ἐν φυλακῇ ἢ ἄλλῳ τόπῳ κρατήσεως καὶ τὸ πλημμέλημα ἐτελέσθη ἐν τῷ τόπῳ ἐνθα κρατεῖται.

2. Εἰς τὴν προκειμένην συνοπτικὴν διαδικασίαν ὑπάγονται καὶ οἱ στρατιωτικοί, ὅταν διὰ τὸ πραχθὲν αὐτόφωρον πλημμέλημα ὑπάγονται εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Στρατ. Ποιν. Κώδικος».

*Άρθρον 29.

Τὸ ἄρθρον 435 τοῦ Κωδ. Ποιν. Δικονομίας, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 435. 1. 'Εάν ὁ παραπεμφθεὶς ἐπὶ κακουργήματι ἀπολυθῇ τῶν φυλακῶν προσωρινῶς, κατὰ τὰ ἄρθρα 292 καὶ ἐπομ., δὲν ἐμφανισθῇ δὲ ἐξ ἀπειθείας ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου, ἵνα δικασθῇ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δικάσιμον, τὸ δικαστήριον, προκειμένου δὲ περὶ μικτῶν ἐρκωτῶν δικαστηρίων τὸ ἐκ τακτικῶν δικαστῶν δικαστήριον, ἀνακαλοῦν τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 300 ἐδαφ. α', διατάσσει συγχρόνως καὶ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας κατὰ τὸ ἄρθρον 432, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν ἄρθρων 433 καὶ 434.

2. Παρομοίᾳ ἀναστολῇ τῆς διαδικασίας κατὰ τοῦ ἐπὶ κακουργήματι κατηγορουμένου διατάσσεται καὶ ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρου 290 παρ. 2».

*Άρθρον 30.

Τὸ ἄρθρον 485 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν.Δ. 1160/1972 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας καὶ ἄλλων τινῶν ποινικῶν διατάξεων», μετὰ τοῦ πρὸ αὐτοῦ τίτλου, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Συζήτησις τῆς ἀναιρέσεως. Άρθρον 485.1. 'Επὶ τῆς αἰτήσεως ἀναιρέσεως κατὰ βουλευμάτος ἀποφαίνεται ἐν συμβουλίᾳ τὸ ποινικὸν τμήμα τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐν τριμελεῖ συνθέσει μετ' ἐγγραφον πρότασιν τοῦ παρ' αὐτῷ εἰσαγγελέως, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν ἄρθρων 308 παρ. 2, 309 παρ. 2, 318 ἐδ. β, 476 παρ. 1 καὶ 3, ὡς ἡ παρ. 1 ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α.Ν. 230/67, 513 παρ. 1 ἐδ. α', 515 παρ. 3, 516 ἕως 519, 522, 523 καὶ 524 παρ. 1 ἐδ. πρῶτον.

2. Πρόσθετοι λόγοι ἀναιρέσεως κατὰ βουλευμάτων, ἐκτὸς τῶν διαλαμβανομένων ἐν τῇ οἰκείᾳ ἐκθέσει, δὲν δύναται νὰ προταθοῦν ὑπὸ τοῦ ἀναιρεσιόντος».

*Άρθρον 31.

Τὸ ἄρθρον 502 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν.Δ. 2493/1953, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 502. 1. 'Εάν ὁ ἐκκαλῶν ἐμφανισθῇ αὐτοπροσώπως ἢ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 340 παρ. 2 καὶ 501 παρ. 3 διὰ συνηγόρου, ἢ συζήτησις ἄρχεται ἀναπτύσσοντος τοῦ εἰσαγγελέως συνοπτικῶς τὴν περὶ ἐφέσεως ἐκθεσιν.

'Εκτὸς τῶν κλητευθέντων μαρτύρων τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐξετάσῃ καὶ ἄλλους μάρτυρας, ἐὰν παρευρίσκωνται ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ καὶ ἂν δὲν ἐγνωστοποιήθησαν, κατ' αἴτησιν τοῦ εἰσαγγελέως ἢ τινὸς τῶν διαδίκων ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος 'Εν πάσῃ περιπτώσει ἀναγινώσκονται καὶ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τὰ πρακτικὰ τῆς πρωτοβαθμίου δίκης, τὰ περιέχοντα τὰς καταθέσεις τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων, αἱ ἐν τῇ προδικασίᾳ ληφθεῖσαι ἐνορκὶ καταθέσεις εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 365 καὶ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 364 ἀναφερόμενα ἐγγράφα. Κατὰ τὰ λοιπὰ γίνεται ἡ συζήτησις κατὰ τὰ ἄρθρα 329 - 338, 340, 347, 357 - 363, 366 - 373, τῆς ὑπερασπίσεως τοῦ κατηγορουμένου ἐχούσης πάντοτε τὸν λόγον τελευταίας. Τὸ περὶ πολιτικῶν ἀπαιτήσεων κεφάλαιον τῆς ἐκκαλουμένης κατὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ εἰσαγγελέως ἐξετάζεται ὑπὸ τοῦ ἐφετερίου καὶ ἐὰν δὲν παρίσταται ὁ πολιτικῶς ἐνάγων.

2. 'Εν πάσῃ περιπτώσει τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον ἔχει ἐξουσίαν νὰ κρίνῃ ἐπ' ἐκείνων τῶν μερῶν τῆς πρωτοδίκου ἀποφάσεως, εἰς ἃ ἀναφέρονται οἱ ὑπὸ τοῦ ἐκκαλοῦντος προβληθέντες λόγοι ἐφέσεως.

3. 'Εάν ἡ ἐφεσις ἡσκήθη δι' ἀναρμοδιότητα, κριθῇ δὲ παρὰ τοῦ δικαστηρίου βᾶσιμος, τὸ ἐφετεῖον δικάζει κατ' οὐσίαν τὴν ὑπόθεσιν, ἐὰν ὑπάγῃται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτοῦ ἢ κατωτέρου ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ δικαστηρίου, ἄλλως παραπέμπει ταύτην εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον.

4. 'Εὰν ἐν τῇ πρωτοδίκῃ ἀπόφασί ἐμφιλοχωρῇ ἀκυρότης τις (ἄρθρα 170 καὶ 171), τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον ἀκυροῖ τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν καὶ δικάζει κατ' οὐσίαν τὴν ὑπόθεσιν ἀνεκκλήτως.

5. 'Εὰν γίνῃ δεκτὴ ἡ ἐφεσις τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος κατὰ τῆς ἀποφάσεως, δι' ἧς ἀπερρίφθη ἡ ἀγωγή αὐτοῦ ὡς μὴ στηριζομένη εἰς τὸν νόμον, τὸ ἐφετεῖον παραπέμπει ταύτην εἰς τὸ ἀρμόδιον πολιτικὸν δικαστήριον.

6. 'Εν περιπτώσει ἀναβολῆς τῆς συζητήσεως, τὸ δευτεροβάθμιον δικαστήριον δύναται, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐκκαλοῦντος, νὰ διατάξῃ τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν αὐτοῦ ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 292, ἐὰν τὸ ἐκδόν τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστήριον ἀπεφάνητο, κατὰ τὸ ἄρθρον 497, ὅτι ἡ ἐφεσις δὲν ἔχει ἀνασταλτικὸν ἀποτέλεσμα».

*Άρθρον 32.

Τὸ ἄρθρον 509 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν.Δ. 1160/1972, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 509. 1. Τὰ ἄρθρα 473 παρ. 2 καὶ 474 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ αἰτήσεως ἀναιρέσεως κατ' ἀποφάσεως. Ὁ Εἰσαγγελεὺς, ὁ μὴ διατελὼν παρὰ τῷ ἐκδόντι τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν δικαστηρίῳ, δύναται νὰ δηλώσῃ τὴν περὶ ἀναιρέσεως αἴτησίν του καὶ ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ παρ' ᾧ διατελεῖ δικαστηρίου, ὁ δὲ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ Ἀρείου Πάγου.

2. 'Εκτὸς τῶν ἐν τῇ ἐκθέσει ἀναιρέσεως ἀναφερομένων λόγων (ἄρθρα 473 παρ. 2 καὶ 474 παρ. 2), δύναται νὰ προταθοῦν καὶ πρόσθετοι λόγοι ἀναιρέσεως, δι' ἐγγράφου κατατιθεμένου παρὰ τῷ γραμματεῖ τῆς Εἰσαγγελίας τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου, δέκα πέντε τοὺλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισμένης πρὸς συζήτησιν τῆς αἰτήσεως ἡμέρας εἴτε αὕτη εἶναι ἡ ἀρχικῶς ὁρισθεῖσα εἴτε ἡ μετ' ἀναβολῆς, συντασσομένης περὶ τούτου ἀτελῶς ἐκθέσεως ἐπὶ τῶν κατατιθεμένων ἐγγράφων».

*Άρθρον 33.

Τὸ ἄρθρον 510 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Άρθρον 510. 1. Ὡς λόγοι ἀναιρέσεως τῆς ἀποφάσεως δύναται νὰ προταθοῦν μόνον :

Α'.) Ἡ κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίαν λαβοῦσα χώραν ἀπόλυτος ἀκυρότης (ἄρθρον 171).

Β'.) Ἡ ἐν τῇ ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίᾳ λαβοῦσα χώραν σχετικὴ ἀκυρότης (ἄρθρον 170 παρ. 1), ἐφ' ὅσον δὲν ἐκλύφθη, συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 173 καὶ 174, καὶ ἡ ἐν τῷ ἄρθρῳ 170 παρ. 2 ἑλλειψὶς ἀκροάσεως.

Γ'.) Ἡ παράβασις τῶν περὶ δημοσιότητος τῆς ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίας διατάξεων.

Δ'.) Ἡ ἑλλειψὶς τῆς κατὰ τὸ Σύνταγμα ἐπιβεβλημένης εἰδικῆς αἰτιολογίας τῆς ἀποφάσεως.

Ε'.) Ἡ ἐσφαλμένη ἐφαρμογὴ ἢ ἐρμηνεία οὐσιαστικῆς ποινικῆς διατάξεως.

ΣΤ'.) Ἡ παραβίασις τοῦ δεδικασμένου (ἄρθρον 57).

Ζ'.) Ἡ ἀναρμοδιότης κατ' ὕλην τοῦ δικάσαντος δικαστηρίου.

Η'.) Ἡ παράλειψις τῆς παραθέσεως ἐν τῇ ἀπόφασί τοῦ ἀνήκοντος ἄρθρου τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Θ'.) Ἡ ὑπέρβασις ἐξουσίας. Ὑπάρχει δὲ ὑπέρβασις ὅταν τὸ δικαστήριον ἡσκήσῃ δικαιοδοσίαν μὴ παρεχομένην αὐτῷ ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ ἰδίᾳ ὅταν : α) τὸ δικαστήριον ἀπεφάσισεν ἐπὶ

υποθέσεως μὴ ὑπαγομένης εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του, β) ἔλυσε προκαταρκτικὸν ζήτημα ὑπαγόμενον κατὰ ρητὴν διάταξιν τοῦ νόμου εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν δικαιοδοσίαν τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων, γ) ἀπεφάνητο ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, παρὰ τὰ ἐν ἀρθροῖς 65 παρ. 1 καὶ 66 παρ. 1 ὀριζόμενα, δ) ἀπήγγειλε καταδίκην ἐπὶ ἐγκλήματι, δι' ὃ δὲν ὑπεβλήθη ἐγκύριως ἢ κατὰ τὸν νόμον ἀπαιτούμενη ἐγκλησις ἢ αἵτησις (ἄρθρα 41 καὶ 46) ἢ δι' ὃ δὲν ἐδόθη ἡ ἀδεία διώξεως (ἄρθρον 54) ἢ δι' ὃ δὲν ἐπετράπη ρητῶς ἡ ἐκδοσις (ἄρθρον 438.)

2. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω λόγων δύναται νὰ προταθῶσιν, ὡς πρὸς τὸ πολιτικὸν μέρος τῆς ἀποφάσεως καὶ τὸ περὶ ἀποδόσεως τῶν ἀφαιρεθέντων καὶ πειστηρίων, καὶ οἱ ὑπὸ τῆς πολιτικῆς δικονομίας καθιερούμενοι λόγοι ἀναιρέσεως».

Ἄρθρον 34.

Τὸ ἄρθρον 515 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 515. 1. Κατ' αἵτησίν τινος τῶν διαδίκων, ἢ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ καὶ αὐτεπαγγέλτως, τὸ δικαστήριον τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, δύναται ν' ἀναβάλῃ ἐφ' ἅπαξ μόνον, τὴν συζήτησιν εἰς ρητὴν δικάσιμον, καθ' ἣν, πάντες οἱ διάδικοι ὀφείλουσι νὰ ἐμφανισθοῦν ἄνευ νέας κλητεύσεως, καὶ ἂν δὲν ᾖσαν παρόντες κατὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς περὶ ἀναβολῆς ἀποφάσεως.

2. Ἐμφανισθέντος τοῦ ἀναιρεσίοντος ἢ συζήτησις γίνεται ὡς ἐὰν εἶχον ἐμφανισθῇ πάντες οἱ διάδικοι καὶ ἐὰν τις τούτων δὲν ἐνεφανίσθῃ. Ἀγορεύει πρῶτος ὁ συνήγορος τοῦ αἰτούντος τὴν ἀναίρεσιν καὶ μετ' αὐτὸν οἱ συνήγοροι τοῦ καθ' ὅς ζητεῖται ἡ ἀναίρεσις καὶ τῶν λοιπῶν διαδίκων. Εἰς τούτους ἐπιτρέπεται ν' ἀπαντήσῃ ὁ συνήγορος τοῦ ἀναιρεσίοντος καὶ ν' ἀνταπαντήσουν οἱ τῶν ἀντιδίκων, ἀλλ' ἅπαξ μόνον. Ἐὰν ὁ παρὰ τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελεὺς δὲν ζητῇ αὐτὸς τὴν ἀναίρεσιν, ἀγορεύει ἔσχατος πάντων, μεθ' ὃ ἐπεται ἡ ἀπόφασις.

3. Ἐὰν ἡ αἵτησις ἀναιρέσεως κριθῇ ἀβάσιμος ἀπορρίπτεται. Ἐὰν δὲ προσέτι ᾗθελε θεωρηθῇ παράλογος, καταδικάζεται ὁ ἀναιρεσίων εἰς χρηματικὴν ποινὴν μέχρι δραχμῶν χιλίων (1.000)».

Ἄρθρον 35.

Τὸ ἄρθρον 551 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 551. 1. Ἐὰν πρόκειται νὰ ἐκτελεσθοῦν πλείονες ἀμετάκλητοι καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις κατὰ τοῦ αὐτοῦ προσώπου διὰ διάφορα συρρόντα ἐγκλήματα, ἀποκλείεται ἡ συνέντησις τῶν καταγνωσθεισῶν ποινῶν καὶ ἐφαρμόζονται οἱ περὶ συρροῆς ὁρίσμοι τοῦ Ποιν. Κώδικος. Ἐὰν αἱ καταδικαὶ ἀπηγγέλθωσιν ὑπὸ διαφόρων δικαστηρίων, ἀρμόδιον πρὸς καθορισμὸν τῆς ἐκτιτέας συνολικῆς ποινῆς εἶναι τὸ ἐπιβαλὼν τὴν βαρυτέραν ποινὴν δικαστήριον ἢ, ἐπὶ ποινῶν τοῦ αὐτοῦ εἰδους, τὸ ἐπιβαλὼν τὴν μείζονος διαρκείας ποινὴν, ἐν πάσῃ δ' ἄλλῃ περιπτώσει τὸ τὴν νεωτέραν ἀπόφασιν ἐκδὸν δικαστήριον. Ἐὰν ἐν ἐκ τῶν ἐπιβαλλόντων τὰς ποινὰς δικαστήριον εἶναι τὸ κακουργιδικεῖον, ἀρμόδιον εἶναι τὸ εἰς ὃ τοῦτο ὑπάγεται δικαστήριον ἐφετῶν. Ἐὰν μία τῶν ποινῶν ἐπεβλήθῃ ὑπὸ στρατιωτικοῦ ἢ ἄλλου ἐκτάκτου δικαστηρίου, ἀρμόδιον εἶναι τὸ δικαστήριον τῶν ἐφετῶν τῆς περιφερείας αὐτοῦ.

2. Ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 ἀρμόδιου δικαστηρίου κλητεύεται, κατὰ τὰ ἄρθρα 155 ἕως 161 καὶ τὴν προθεσμίαν τοῦ ἄρθρου 166, ὁ καταδικασθεὶς, ὅστις ἐὰν κρατῇται μακρὰν τῆς ἑδρας τοῦ δικαστηρίου, δὲν προσάγεται ἐνώπιον αὐτοῦ, ἀλλὰ δύναται νὰ ἀντιπροσωπευθῇ διὰ συνηγόρου, διοριζομένου καὶ δι' ἀπλῆς ἐπιστολῆς θεωρουμένης ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὴν φυλακὴν, ἢ καὶ νὰ ὑποβάλῃ ἔγγραφον ὑπόμνημα. Τὸ δικαστήριον ἀποφαίνεται μετ' ἀκρόασιν τοῦ καταδικασθέντος ἢ τοῦ συνηγόρου του, ἐὰν οὗτοι εἶναι παρόντες, καὶ τοῦ εἰσαγγελέως ἢ δημοσίου κατηγόρου. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται εἰς τὸν καταδικασθέντα καὶ τὸν εἰσαγγελέα τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἀναιρέσεως»

Ἄρθρον 36.

Τὸ ἄρθρον 561 τοῦ Κώδικος Ποιν. Δικονομίας ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 561. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 559 ἀρμόδιων δικαστηρίων, οὐδὲν ἐνδίκον μέσον ἐπιτρέπεται, πλην τῆς περιπτώσεως τῆς παρ. 1 στοιχ. β' περίοδος δευτέρα καὶ τῶν περιπτώσεων τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 555, καθ' ἃς ἐπιτρέπεται τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἐφέσεως κατὰ τοὺς γενικοὺς ὁρίσμούς ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐκκαλουμένης ἀποφάσεως. Ἡ δικάσιμος τῆς ἐφέσεως προσδιορίζεται ἐντὸς δεκαήμερου ἀπὸ τῆς ἀσκήσεώς της. Κατὰ τῆς διατάξεως τοῦ κατὰ τὸ ἐδ. γ' τοῦ ἄρθρου 559 ἀρμόδιου εἰσαγγελέως ἐπιτρέπεται εἰς τὸν αἰτοῦντα προσφυγὴ εἰς τὸ παρ' ὧ διατελεῖ ὁ εἰσαγγελεὺς δικαστήριον. Εἰς τοῦτο δύναται καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς νὰ παραπέμψῃ τὴν αἵτησιν, ἀμφιβάλλων ἢ διστάζων νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τινος τῶν περιπτώσεων τῆς ἀρμοδιότητός του. Ἐπὶ τε τῆς προσφυγῆς τοῦ αἰτοῦντος καὶ τῆς ἀμφιβολίας ἢ τοῦ δισταγμοῦ τοῦ εἰσαγγελέως τὸ δικαστήριον ἀποφασίζει ἀμετακλήτως».

Ἄρθρον 37.

Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Ν.Δ. 804/1971 «περὶ μικτῶν ὀρκωτῶν δικαστηρίων» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἄρθρον 17. 1. Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐνάρξεως τῆς συνόδου ἀναγιγνώσκεται ὑπὸ μόνου τοῦ ὁρισθέντος προέδρου τοῦ δικαστηρίου ὁ κατάλογος τῶν κλητευθέντων ἐνόρκων δι' ἀμφοτέρως τὰς περιόδους τῆς συνόδου. Ὁ Πρόεδρος ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων νομίμων δικαιολογητικῶν περὶ ἀπαλλαγῆς. Οἱ δι' ἀποφάσεως τοῦ προέδρου ἀπαλλαγέντες ἐνόρκοι διαγράφονται ἐκ τοῦ καταλόγου. Ἐπίσης διαγράφονται ἐκ τοῦ καταλόγου καὶ οἱ κατὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ κλητῆρος ἀποβιώσαντες, οἱ μὴ κατοικοῦντες ἐν τῇ ἑδρᾷ τοῦ δικαστηρίου καὶ οἱ ἀγνώστου διαμονῆς.

2. Ἐὰν ἐγερθῇ ἀμφιβολία περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ κληρωθέντος ἐνόρκου ἀποφαίνεται περὶ τούτου ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον πρόεδρος. Μετὰ τὴν ἐκ τῶν ἀνωτέρω λόγων διαγραφὴν ὁ πρόεδρος προβαίνει εἰς τὴν κλήρωσιν ἄλλων ἴσου ἀριθμοῦ πρὸς τοὺς διαγραφέντας ἐκ τοῦ οἰκείου καταλόγου τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 ἐκλεγέντων. Τὰ ἀνωτέρω ἐνεργοῦνται καὶ ἂν διαρκούσης τῆς συνόδου προκύψουν δυσχέρειαι ὡς πρὸς τοὺς ἐνόρκους διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ μικτοῦ ὀρκωτοῦ δικαστηρίου».

Ἄρθρον 38.

Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ παρόντος, δὲν θίγονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν.Δ. 346/1969 «περὶ τύπου».

Ἄρθρον 39.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17ῃ Ἰουλίου 1974

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΚΩΝΣΤ. ΡΑΛΛΗΣ, ΗΛ. ΜΠΑΛΟΠΟΤΛΟΣ, ΕΥΣΤ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΒΑΣ. ΤΣΟΤΜΠΑΣ, ΣΤΑ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, ΓΕΩΡΓ. ΤΣΟΤΜΑΝΗΣ, ΔΗΜ. ΤΣΑΚΩΝΑΣ, ΠΑΝ. ΧΡΗΣΤΟΥ, ΤΖΩΡ. ΤΖΩΡΤΖΑΚΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΓΕΩΡ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝ. ΠΑΠΑΡΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΡ. ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡΥΦ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ, ΑΛΕΞ. ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΣΚΙΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐδθεωρήθη καὶ εἰέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰουλίου 1974

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ :

Ἡ ἑτησία συνδρομή τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1974 ὡς κάτωθι :

Α'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π. .	»	3.000
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	6.000

Οἱ ἄνθρωποι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἐξῆς ποσά :

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	25
6. » » Παράρτημα	»	15
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	150
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ..	»	10
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρι 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 3, ἀπὸ 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 8, ἀπὸ 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 15, ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως ἑκάστου φύλλου προσαυξάνεται κατὰ δραχ. 15 ἀνὰ 80 σελίδας.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γ' Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης :

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/74 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ τῶν ἐφορῶν εἰς προσωρινὰς διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939. .	»	200
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν .	»	4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	1.000
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ἐν γένει, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ δι' ὧν ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ.	»	4.000
10. Τῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἄλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70	»	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	10.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριο πρὸς διαπραγματεύσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	Δραχ.	1.000
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967	»	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγῆσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	1.000
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ὡς ἄνω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000

II Εἰς τὸ Τέταρτον τεύχος, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	400
--	---	-----

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὀρίσθη εἰς 5%.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ, μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλονται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΠΡΟ-ΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ Ε.Τ.

ΧΡ. ΛΑΓΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ